

Z M I A N A S T U D I U M

UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA

PRZESTRZENNEGO GMINY SZYDŁOWO

powiat mławski woj. mazowieckie

KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY

Załącznik nr 1

do uchwały nr XLII/187/2010 Rady
Gminy Szydłowo z dnia 30 sierpnia
2010 r.


Wiesława Wiklińska
PROJEKTANT ARCH.
U S Ł U G I
W Zakresie Planowania Przestrzennego
Adres: tel./fax 672-21-44
ul. Nowozagumienna 41B, 06-400 Ciechanów
NIP 500-129-19-13

Autor opracowania:

gł. proj. arch. Wiesława Wiklińska
członek Okręgowej Izby Urbanistów z
siedzibą w Warszawie WA-228 uprawnienia
urb.271/88 techn. Łucja Wiklińska

Rok 2009-2010

Uchwała nr XLII/187/2010
Rady Gminy SZYDŁOWO z dnia
30 sierpnia 2010 r.

w sprawie uchwalenia zmiany Studium Uwarunkowań i Kierunków
Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Szydłowo

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt. 5 Ustawy z 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2001 r. nr 142 poz. 1591 ze zmianami) , art. 12 i 27 Ustawy z dnia 27 marca 2003 r o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. z 2003 r. nr 80 poz. 717 ze zmianami) oraz Uchwały Rady Gminy Szydłowo nr XXII/104/2008 z 19 listopada 2008 r. w sprawie przystąpienia do zmiany Studium, Rada Gminy Szydłowo uchwala co następuje :

Rozdział I Postanowienia ogólne

§1. Uchwala się zmianę Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Szydłowo z dnia 19 listopada 2008 r. o przystąpieniu do opracowania zmiany Studium.

Przedmiotem zmiany jest Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Szydłowo uchwalone uchwałą nr XI/62/99 Rady Gminy w Szydłowie z dnia 15.XI.1999 r.

§ 2. Zmiana Studium dotyczy:

- 1) zmiany przeznaczenia terenów w granicach administracyjnych gminy,
- 2) aktualizacji ustaleń tekstu Studium, uwzględniającej między innymi aktyprawne które weszły w życie od 1999 roku.

§ 3. Zmiana Studium obejmuje:

- 1) część tekstową - Kierunki Zagospodarowania Przestrzennego Gminy,
- 2) część graficzną - plansza Kierunki Zagospodarowania Przestrzennego Gminy w skali 1:10 000.

§ 4. Załącznikami do uchwały są:

- 1) załącznik nr 1 - część tekstowa zmiany Studium,
- 2) załącznik nr 2 - część graficzna - rysunek w skali 1:10 000.

§ 5. Z chwilą podjęcia przedmiotowej uchwały traci moc uchwała Rady Gminy w Szydłowie nr XI/62/99 z dnia 15 listopada 1999 r.

§ 6. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Szydłowo.

§ 7. Uchwała wchodzi w życie w dniu jej podjęcia i podlega ogłoszeniu w sposóbzwyczajowo przyjęty.

Przewodniczący Rady Gminy

Z M I A N A S T U D I U M

UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA

PRZESTRZENNEGO GMINY SZYDŁOWO

powiat mławski woj. mazowieckie

KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY

Załącznik nr 1

do uchwały nr XLII/187/2010 Rady
Gminy Szydłowo z dnia 30 sierpnia 2010
r.

Autor opracowania :

gł. proj, arch. Wiesława Wiklińska
członek Okręgowej Izby Urbanistów z
siedzibą w Warszawie WA-228 uprawnienia
urb.271/88 techn. Łucja Wiklińska

Rok 2009-2010

WSTĘP

1. Podstawa prawna opracowania

Podstawą prawną podjęcia prac nad opracowaniem zmiany Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Szydłowo są dwa akty prawne:

- art. 27 Ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. z 2003 r. nr 80 poz. 717 ze zmianami);
- Uchwała nr XXII/104/2008 Rady Gminy Szydłowo z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany Studium U. i K.Z.P.

2. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego zgodnie z art. 9 ust. 5 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym nie jest aktem prawa miejscowego i nie może być podstawą do wydawania decyzji. Ustalenia Studium są natomiast wiążące dla Rady Gminy przy sporządzaniu planów miejscowych.

3. Zagadnienia zawarte w Studium reguluje art. 10 ust.2 Ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Studium określa:

- kierunki zmian w strukturze przestrzennej gminy oraz przeznaczeniu terenów;
- kierunki i wskaźniki dotyczące zagospodarowania oraz użytkowania terenów, w tym tereny wyłączone spod zabudowy;
- obszary oraz zasady ochrony środowiska i jego zasobów, ochrony przyrody, krajobrazu kulturowego;
- obszary i zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej;
- kierunki rozwoju systemów komunikacji i infrastruktury technicznej;
- obszary na których będą rozmieszczone inwestycje celu publicznego o znaczeniu lokalnym;

- obszary na których będą rozmieszczone inwestycje celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym, zgodnie z ustaleniami planu zagospodarowania przestrzennego województwa i ustaleniami programów;
- obszary dla których obowiązkowe jest sporządzenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na podstawie przepisów odrębnych, w tym obszary wymagające przeprowadzenia scaleń i podziału nieruchomości, a także rozmieszczenie obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000m oraz obszary przestrzeni publicznej;
- kierunki i zasady kształtowania rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej;
- obszary narażone na niebezpieczeństwo powodzi i osuwania się mas ziemnych;
- obszary stref ochronnych oraz obowiązujące na nich ograniczenia prowadzenia działalności gospodarczej;
- inne obszary problemowe, w zależności od uwarunkowań i potrzeb zagospodarowania występujących w gminie.

1. CELE ROZWOJU GMINY

Wielokierunkowe rozpoznanie dotychczasowego rozwoju gminy przeprowadzone w celu postawienia diagnozy stanu zagospodarowania, pozwoliło na identyfikację grup problemów wymagających rozwiązania. Sformułowano je jako cele rozwoju gminy oraz sposoby prowadzące do ich osiągnięcia.

Misją samorządu lokalnego jest poprawa życia mieszkańców poprzez działanie zmierzające do rozwoju funkcji gospodarczych tj. drobnej wytwórczości, usług, turystyki i rolnictwa ze szczególnym uwzględnieniem warunków naturalnych środowiska.

Jako główny cel rozwoju gminy Szydłowo przyjmuje się osiągnięcie wszechstronnego rozwoju obszaru zapewniającego poprawę życia mieszkańców, ograniczenie strefy ubóstwa i bezrobocia, przy zachowaniu równowagi między aktywnością gospodarczą a ochroną środowiska przyrodniczego i kulturowego.

Dochodzenie do założonego celu głównego wymaga zachowania właściwych relacji między celami szczegółowymi identyfikowanymi poprzez:

- 1.1. **Cele ekonomiczne** wyrażające się w kształtowaniu sfery ekonomicznej życia społeczności lokalnej, tworzenie mechanizmów stymulujących wszechstronny rozwój gospodarczy gminy zapewniający obniżenie bezrobocia, tym samym wzrost dobrobytu mieszkańców. Rozwój lokalnego rynku pracy - tworzenie warunków rozwoju drobnej wytwórczości, rozwój agroturystyki, restrukturyzacja rolnictwa, rozwój usług o znaczeniu lokalnym i ponadlokalnym.
- 1.2. **Cele społeczne** ukierunkowane na prawidłowe kształtowanie struktury przestrzennej jednostek osadniczych i terenów otwartych, decydujące o warunkach zamieszkania, pracy, obsługi i wypoczynku mieszkańców. Tworzenie ofert lokalizacyjnych pod różnego rodzaju działalność gospodarczą i usługową, tworzenie rezerw terenowych pod nową zabudowę z jednoczesnym rozwijaniem gospodarki wodno-ściekowej: budowy sieci kanalizacyjnej i oczyszczalni ścieków.
- 1.3. **Cele przyrodnicze** identyfikujące się z zachowaniem i rehabilitacją wartości przyrodniczych środowiska, ze szczególnym uwzględnieniem obszarów i obiektów prawnie chronionych: Zieluńsko-Rzęgnowskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu,

rezerwatów, użytków ekologicznych, korytarzy ekologicznych, pomników przyrody, parków podworskich. Polityka osiągnięcia celów przyrodniczych to przede wszystkim racjonalna gospodarka zasobami środowiska, a więc wodami powierzchniowymi i podziemnymi, powietrzem, glebami i lasami oraz ograniczanie zanieczyszczeń pochodzących ze źródeł lokalnych, w tym ilości wytwarzanych odpadów i właściwego ich zagospodarowania z uwzględnieniem odzysku.

Zahamowanie procesów degradacji środowiska poprzez:

- zachowanie równowagi przyrodniczej w środowisku naturalnym,
- ochronę walorów i warunków funkcjonowania oraz ciągłości przestrzennej systemów ekologicznych,
- ochronę jakości i zasobów wód powierzchniowych i podziemnych dla celów rozwoju społeczno-gospodarczego oraz zabezpieczenia zasobów wód w niezmienionym stanie dla przyszłych pokoleń,
- zwiększenie lesistości w celu utrzymania ciągłości systemów ekologicznych oraz zagospodarowania gruntów mało przydatnych dla rolnictwa i gruntów rekultywowanych,
- ochronę walorów krajobrazowych obszarów wiejskich z uwzględnieniem zachowania ich wysokiego stopnia naturalności,
- propagowanie rozwiązań i technologii sprzyjających ograniczeniu emisji do środowiska,
- podnoszenie świadomości ekologicznej społeczeństwa między innymi poprzez stworzenie warunków dla bezpośredniego kontaktu ze środowiskiem na terenach o wysokich walorach przyrodniczych.

1.4. Cele kulturowe skupiające się na zachowaniu dziedzictwa kulturowego, ochronie zabytkowych obiektów architektonicznych i układów urbanistycznych, eksponowaniu wartości kulturowych poprzez organizowanie szlaków turystycznych pieszych, rowerowych i wykorzystujących zabytkową kolej wąskotorową. Utrzymanie tożsamości kulturowej. Utworzenie gminnego programu ochrony dóbr kultury.

1.5. Cele przestrzenne polegające na wprowadzaniu ładu w zabudowie wsi, propagowaniu wzorców dobrej architektury nawiązujących do tradycji lokalnych, wprowadzaniu materiałów budowlanych harmonizujących z krajobrazem, podnoszeniu estetyki pojedynczych zagród.

W odniesieniu do struktur osadniczych dążenie do odtwarzania i uzupełniania zabudowy, nie zaś zajmowania nowych terenów. Przekształcaniu przestrzeni powinno towarzyszyć zmniejszenie ujemnego oddziaływania na środowisko przyrodnicze. Szczególnie ważnym elementem jest uwzględnienie terenów zielonych w kształtowaniu zabudowy: wykorzystanie terenów atrakcyjnych przyrodniczo dla rozwoju turystyki i wypoczynku, wprowadzaniu form wypoczynku opartych o istniejącą substancję budowlaną w zagrodach rolniczych.

Wdrażanie zespołowych form realizacji zabudowy mieszkaniowej.

1.6. Podnoszenie konkurencyjności, innowacyjności i atrakcyjności gminy

poprzez;

- przystosowanie rolnictwa do funkcjonowania w standardach międzynarodowych z wykorzystaniem predyspozycji regionalnych,
- wykorzystanie potencjału zawartego w warunkach przyrodniczych dla produkcji zdrowej żywności,
- aktywizacja terenów wiejskich przez tworzenie warunków dla rozwoju kierunków alternatywnych dla rolnictwa - usług, drobnej wytwórczości i przechowalnictwa,
- zwiększenie dostępności do usług publicznych,
- stosowanie nowych technologii przyjaznych środowisku.

1.7. Podnoszenie bezpieczeństwa państwa. Zachowanie w zagospodarowaniu przestrzennym obszaru warunków niezbędnych do prawidłowego funkcjonowania systemu obronnego państwa, w tym terenów i urządzeń specjalnych oraz drożnego w warunkach specjalnych układu komunikacji drogowej.

II. GŁÓWNE UWARUNKOWANIA ROZWOJU GMINY

Uwarunkowania zewnętrzne i wewnętrzne wynikające ze stanu zagospodarowania oraz aktów prawa obowiązujących na terenie gminy - mocne i słabe strony rozwoju gminy.

UWARUNKOWANIA ZEWNĘTRZNE

1. Szanse rozwoju gminy

- pozyskiwanie środków pochodzących z Unii Europejskiej,
- wprowadzanie w życie „Paktu dla rolnictwa i obszarów wiejskich”,
- wdrażanie reformy samorządowej, wzrost dochodów gminy,
- dalszy spadek stopy inflacji i oprocentowania kredytów,
- utrwalanie się przekształceń własnościowych i restrukturyzacji gospodarki,
- korzystne przemiany prawne dot. finansów gmin, wzrost udziału gmin w podatkach od osób fizycznych i prawnych,
- wdrażanie reformy ubezpieczeń, oświaty, służby zdrowia,
- udział gminy w strukturze obszaru funkcjonalnego „Zielone Płuca Polski”,
- dostęp do drogi krajowej nr 7 Warszawa-Gdańsk, przewidzianej do przebudowy na drogę ekspresową oraz do dróg wojewódzkich ,
- dobrze rozwinięta sieć połączeń drogowych nadrzędnych.

2. Zagrożenia rozwoju gminy

- nieukształtowana polityka państwa w stosunku do rolnictwa,
- utrzymywanie się wysoko oprocentowanych kredytów,
- brak zainteresowania kapitału zagranicznego inwestowaniem na obszarach wiejskich,
- znaczne zwiększenie zadań własnych gminy (oświata, służba zdrowia) bez zapewnienia wystarczających środków finansowych, pogłębiające się niedoinwestowanie sfery budżetowej,
- bezrobocie,
- bariera edukacyjna dla ludności wiejskiej z tytułu obniżającej się zamożności mieszkańców, ograniczonej dostępności do szybko rozwijającego się świata nauki,

- rosnące zagrożenie chorobami społecznymi (gruźlica, choroby układu pokarmowego, choroby psychiczne),
- rosnąca przestępczość i patologia społeczna,
- wzrost ruchu kołowego i przewozów wysokotonażowych na drogach nie odpowiadających normom technicznym, brak obejść terenów zabudowanych w ciągu drogi wojewódzkiej.

UWARUNKOWANIA WEWNĘTRZNE

1. Uwarunkowania przyrodnicze :

- cały obszar gminy znajduje się w granicach obszaru funkcjonalnego „Zielone Płuca Polski”,
- północno-wschodni fragment gminy - rejon wsi Wola Dębowska i Budy Garlińskie znajduje się w krajowej sieci ekologicznej ECONET-POLSKA, w obszarze węzłowym - o znaczeniu międzynarodowym - związanym z Puszcą Kurpiowską; jest to obszar ekstensywnych łąk, torfowisk niskich, agrocenoz o tradycyjnym systemie uprawy;
- 39,9% obszaru gminy to Zieluńsko-Rzęgnowski Obszar Chronionego Krajobrazu ustanowiony Rozporządzeniem nr 18 Wojewody Mazowieckiego z dnia 15 kwietnia 2005 r. (Dz.Urz. Woj. Mazowieckiego nr 91 poz. 2450 z 2005 r.), w obrębie którego znalazł się fragment doliny rz. Orzyc z kompleksem wyrobisk potorfowych;
- obszary o cennych walorach przyrodniczych do objęcia ochroną rezerwatową „Ostrówek” i „Źródła Orzyca”;
- obszar projektowanego użytku ekologicznego na pograniczu wsi Wola Dębowska, Budy Garlińskie;
- ostoja ptaków o randze krajowej związana z doliną Orzyca;
- nieliczne pomniki przyrody ożywionej - drzewa i grupy drzew oraz pomniki przyrody nieożywionej - głazy;
- obszary dolinne związane z ciekami i obszarami prognostycznymi występowania torfów;
- obszary źródłiskowe Giedniówki, Orzyca i Łydyni;

- kompleksy gleb II-IV klasy skupiające się w południowej i wschodniej części gminy;
- tereny udokumentowanych złóż surowców mineralnych we wsiach Nowa Sława góra, Dębsk, Trzcianka Kolonia, Pawłowo;
- korzystne warunki środowiskowe w zakresie czystości gleb i powietrza, dające możliwość produkcji zdrowej żywności.

2. Uwarunkowania kulturowe :

- założenia parkowe wpisane do rejestru zabytków;
- obiekty zabytkowe: kościoły, dwory, cmentarze, zabytki techniki oraz liczne budynki mieszkalne i gospodarcze na terenie całej gminy objęte ochroną konserwatorską;
- miejsca martyrologii i szlak walk wrześniowych na terenie wsi Nowa Wieś, Sławogóra Stara;
- stanowiska archeologiczne, których największe skupiska występują w pasie zachodnim i wschodnim obszaru gminy.

3. Uwarunkowania w zakresie infrastruktury gospodarczej i społecznej

- sieć zagród rolniczych - form indywidualnej gospodarki rolnej o zróżnicowanym stopniu nowoczesności i wyposażenia w sprzęt i maszyny rolnicze,
- zabudowa mieszkaniowa w zagrodach i siedliskach nierolniczych, w zwartych jednostkach osadniczych oraz rozproszona w południowej części gminy, o średniej kondycji technicznej budynków (prawie 50% substancji powstało przed 1945 r.);
- zakres usług publicznych wyrównywany siecią usług w przyległej Mławie;
- coraz lepszy standard obiektów szkolnych;
- brak banku gruntów komunalnych dla zabezpieczenia potrzeb tworzenia ofert lokalizacyjnych pod obiekty mieszkaniowe, usługowe i przemysłowe;
- niedoinwestowanie w zakresie przetwórstwa płodów rolnych;
- niekorzystne warunki zbytu wyprodukowanej żywności;
- korzystne przekształcenia w strukturze gospodarstw indywidualnych - znaczny wzrost gospodarstw średnich i dużych.

4. Uwarunkowania w zakresie infrastruktury technicznej i komunikacji:

- dobrze wykształcona sieć dróg jednakże o parametrach nie odpowiadających normom technicznym;
- dogodne połączenia z siecią dróg wojewódzkich i krajowych oraz dogodne warunki dla obsługi przewozów dalekiego zasięgu;
- pełne zwodociągowanie obszaru gminy przy braku zbiorczych systemów kanalizacyjnych i oczyszczalni ścieków;
- niski stopień gazyfikacji wsi - dwie wsie posiadają sieć rozdzielczą z przyłączami, jedna posiada sieć główną bez przyłączy;
- zasoby wód podziemnych o dobrych parametrach jakościowych i zasobach zabezpieczających perspektywiczne zapotrzebowanie dla całej gminy;
- nierozwiązany problem źródeł energii odnawialnej.

5. Uwarunkowania demograficzne :

- ilość ludności w gminie wykazuje stałą tendencję spadkową na którą składa się ujemny przyrost naturalny oraz ujemne saldo migracji; gmina jest typowym obszarem odpływowym;
- niekorzystna struktura wiekowa ludności - zmniejszająca się grupa przedprodukcyjna, zmniejszająca się grupa produkcyjna z jednoczesnym wzrostem grupy poprodukcyjnej; z analizy wynika że te same trendy dominować będą na terenie gminy w najbliższym dziesięcioleciu;
- przekształcenia gospodarstw domowych na wsi w prognozie do 2020 roku będą postępowały w kierunku zwiększania się liczby gospodarstw 1 i 2 osobowych z utrzymującymi się prawie na jednym poziomie gospodarstwami 3 i 4 osobowymi, zdecydowanym zmniejszaniu się gospodarstw domowych ponad 5-osobowych. Według prognozy gospodarstw domowych 1996 - 2020 Bolesławskiego ludność na wsi w rejonie ciechanowskim zmniejszy się o ok. 4%. Przyjmuje się że taki spadek wystąpi w gminie Szydłowo niezależnie od zmiany granic administracyjnych. Należy więc spodziewać się że gmina w 2020 r. będzie liczyć około 5000 mieszkańców, przy stałym wzroście ludności we wsi gminnej.

III. KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO W WYDZIELONYCH STREFACH, OBSZRACH I TERENACH

Dla sformułowania działań związanych z realizacją podstawowych celów rozwoju dokonuje się trójstopniowego podziału gminy na:

- strefy
- obszary
- tereny

W zagospodarowaniu poszczególnych stref należy kierować się następującymi zasadami:

- 1) w zakresie kształtowania sieci osadniczej
 - efektywniejsze wykorzystanie istniejącego zainwestowania kubaturowego,
 - oszczędna gospodarka terenami,
 - przeciwdziałanie rozpraszaniu zabudowy,
 - dążenie do zachowania ładu przestrzennego w jednostkach osadniczych;
- 2) w zakresie ochrony środowiska:
 - na terenach prawnie chronionych podporządkowanie funkcji gospodarczych zasadom ochrony wynikającym z przepisów odrębnych,
 - zmniejszenie deficytu wód w zlewni poprzez zwiększenie lesistości na obszarach węzłów hydrograficznych oraz zwiększenie retencji koryt rzecznych,
 - na obszarze zbiorników wód użytkowych bez izolacji poziomu wodonośnego, ochrona jakości wód poprzez zwiększenia reżimów w gospodarce ściekowej i odpadowej oraz zalesienia,
 - na obszarach gdzie nastąpiły przekształcenia środowiska przyrodniczego na skutek np. powierzchniowej eksploatacji surowców mineralnych, polityka przestrzenna powinna polegać na przywróceniu równowagi przyrodniczej i rekultywacji,
 - ograniczenie emisji zanieczyszczeń poprzez preferowanie źródeł energii odnawialnej oraz stosowanie urządzeń redukujących emisję zanieczyszczeń,
 - segregacja i unieszkodliwianie odpadów stałych,
 - lokalizowanie źródeł energii odnawialnej (elektrownie wiatrowe, biogazownie) na obszarach gdzie nie będą kolidowały z krajobrazem i środowiskiem,

- budowa zbiorników małej retencji wodnej, stawów, oczek wodnych,
- egzekwowanie działań związanych z ochroną obszarów prawnie chronionych,
- minimalizowanie skutków eksploatacji kopalin poprzez ochronę przed tą działalnością terenów szczególnie cennych przyrodniczo, sukcesywną rekultywację terenów poeksploatacyjnych,
- stosowanie technologii nie powodujących istotnej zmiany poziomu wód,
- unikanie prowadzenia przez tereny cenne przyrodniczo (takie jak użytki ekologiczne, rezerваты, parki krajobrazowe, ostoje i inne) magistralnych przesyłowych ciągów infrastruktury nie obsługujących bezpośrednio tych terenów,
- zachowanie historycznej zabudowy wiejskiej z układem drożnym oraz zabytkowych układów dworskich i parkowych;

3) w zakresie rolnictwa:

- dostosowanie rolnictwa do funkcjonowania w strukturach międzynarodowych,
- budowa struktur umożliwiających korzystanie ze środków Unijnych,
- rozwój kierunków produkcji rolnej powiązanych ściśle z potencjałem przyrodniczym gminy, a intensywność produkcji z odpornością środowiska na antropopresję,
- rozwijanie kierunków alternatywnych w rolnictwie uzupełniających produkcję na terenach wrażliwych na antropopresję,
- utrzymanie systemów melioracyjnych;

4) w zakresie turystyki:

- na terenach o walorach przyrodniczo-krajobrazowych rozwój inwestycji turystycznych w tym agroturystyki,
- lokalizacja nowej zabudowy lotniskowej w powiązaniu z istniejącymi jednostkami osadniczymi,
- rozwijanie różnorodnych form turystyki;

5) w zakresie leśnictwa :

- zachowanie i przywracanie biologicznej różnorodności lasów,
- utrzymanie produkcyjnej zasobności lasów,
- ochrona zasobów glebowych i wodnych w lasach,
- wykorzystanie lasów dla celów edukacji ekologicznej,

- zwiększenie lesistości na obszarach do tego preferowanych (np. wododziałowych) i marginalnych dla rolnictwa;
- 6) w zakresie przemysłu:
- preferowanie zakładów średniej wielkości i małych o niewielkiej uciążliwości dla środowiska,
 - preferowanie zakładów opartych o przetwórstwo surowców lokalnych (produktów rolnych, drewna, kopalin),
 - lokalizacja zakładów produkcyjnych w powiązaniu z jednostkami osadniczymi,
 - stosowanie w zakładach technologii przyjaznych środowisku;
- 7) w zakresie rozwoju infrastruktury i komunikacji:
- budowa i przebudowa dróg w odniesieniu do powiązań funkcjonalnych,
 - dostosowanie parametrów dróg do zakładanej klasy technicznej,
 - remonty i rozbudowa sieci elektroenergetycznej średnich napięć,
 - budowa zbiorczych systemów kanalizacyjnych wraz z urządzeniami oczyszczającymi ścieki na obszarach wrażliwych na antropopresję,
 - kontynuowaniu programu gazyfikacji wsi;
 - rozwój źródeł energii odnawialnej (elektrowni wiatrowych, wodnych w tym geotermalnych, biogazowni).

S T R E F Y

S T R E F A

Strefa rolniczej przestrzeni produkcyjnej i osadnictwa wiejskiego, o podwyższonym reżimie ochrony. Obejmuje ona północną część gminy o najwyższych walorach środowiska przyrodniczego, o cechach krajobrazu leśno-łąkowo-polnego z rolnictwem na glebach słabych, pokrywającą się z Zieluńsko-Rzęgnowskim Obszarem Chronionego Krajobrazu

S T R E F A B

Strefa rolniczej przestrzeni produkcyjnej i osadnictwa wiejskiego. Obejmuje ona południową część gminy, poza Obszarem Chronionego Krajobrazu.

O B S Z A R Y

W granicach stref wydziela się obszary o następujących funkcjach:

- a) obszary o szczególnych walorach środowiska przyrodniczego,
- b) obszary leśne,
- c) obszary dolinnych ciągów przyrodniczych związanych z ciekami powierzchniowymi;
- d) obszary udokumentowanych złóż surowców mineralnych;
- e) obszary rolniczo-osadnicze.

T E R E N Y

Jednostkami podstawowymi dla określenia kierunków zagospodarowania ustala się tereny o następujących funkcjach:

- a) tereny zabudowy mieszkaniowo-usługowej,
- b) tereny zabudowy usługowo-gospodarczej,
- c) tereny stanowisk archeologicznych,
- d) tereny stref ochronnych ujęć wód głębinowych.

IV. USTALENIA SZCZEGÓŁOWE W ZAKRESIE ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

STREFA A - STREFA ROLNICZEJ PRZESTRZENI PRODUKCYJNEJ I OSADNICTWA WIEJSKIEGO O ZWIĘKSZONYM REŻIMIE OCHRONY

W granicach strefy zamyka się obszary o najcenniejszych dla gminy walorach środowiska. Z granicami strefy pokrywa się fragment Zieluńsko-Rzęgnowskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu ustanowiony Rozporządzeniem nr 18 Wojewody Mazowieckiego z dnia 15 kwietnia 2005 r. (Dz.Urz. Woj. Maz. nr 91 poz. 2450 z 2005 r.) Łączna powierzchnia Obszaru w granicach gminy wynosi 4 887,16 ha.

Dla zabezpieczenia wartości biologicznych i krajobrazowych strefy A należy przyjąć następujące zasady gospodarowania:

a) w zakresie budownictwa i architektury krajobrazu:

- w granicach Obszaru Chronionego Krajobrazu wykluczenie lokalizacji obiektów budowlanych w pasie 100, od linii brzegowej rzeki i zbiorników wodnych oraz na terenach zagrożonych powodzią, za wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej,
- zakaz lokalizacji i rozbudowy obiektów mogących zawsze i potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, mogących powodować dewastację środowiska - gleby, powietrza, roślinności, z wyjątkiem przedsięwzięć służących obsłudze ruchu komunikacyjnego, turystyce oraz przedsięwzięć bezpośrednio związanych z rolnictwem i przemysłem spożywczym,
- ograniczenie obsady zwierząt hodowlanych w zagrodzie do 50 DJP w zwartych jednostkach osadniczych,
- wykluczenie realizacji fermowej hodowli trzody chlewnej,
- wyposażenie zagród rolniczych, ferm hodowlanych oraz przedsięwzięć inwestycyjnych istniejących na terenach objętych ochroną lub w ich sąsiedztwie, w urządzenia zapobiegające zanieczyszczeniom środowiska,
- utrzymanie i odtworzenie lokalnych i regionalnych korytarzy ekologicznych w szczególności opartych o ekosystemy wodne,

- utrzymanie i eksponowanie naturalnych form rozwoju ekosystemów,
- ochrona przed zabudową terenów szczególnie cennych pod względem przyrodniczym,
- ochrona, utrzymanie panoram widokowych tzw. miejscowych „pięknych widoków”, dominant architektonicznych, lokalnych form ukształtowania terenu wraz z formami roślinności,
- harmonizowanie zabudowy i urządzeń technicznych z otaczającym krajobrazem,
- przeznaczanie zagród po likwidowanych gospodarstwach rolnych przede wszystkim na letnie domy mieszkalne lub zabudowę mieszkaniową jednorodzinną
- ograniczanie przekształcania powierzchni ziemi,
- przy planowaniu rozbudowy wsi, zachowanie ciągłości kształtowania parcelacji charakterystycznych dla poszczególnych miejscowości,
- ograniczenie gabarytów nowej zabudowy do 2 kondygnacji z poddaszem użytkowym;
- kierowanie działalności inwestycyjnej przede wszystkim na tereny przeznaczone pod zabudowę w uprzednio sporządzonych planach zagospodarowania i tereny które uzyskały zgodę na zmianę przeznaczenia na cele nierolnicze; nowe tereny pod zabudowę wyznaczać w bezpośrednim sąsiedztwie istniejących skupisk zabudowy, przy drogach wyposażonych w infrastrukturę techniczną;
- przestrzeganie wyposażania zagród rolniczych w urządzenia zapobiegające zanieczyszczaniu środowiska (np. płyty gnojowe, zbiorniki gnojówki);
- otaczanie opieką i ochroną zabytki architektury i przyrody,
- dążenie do zachowania walorów krajobrazowych i dziedzictwa kulturowego wsi,
- rekultywowanie i renaturalizowanie obszarów zdegradowanych w drodze eksploatacji powierzchniowej;

b) w zakresie gospodarki leśnej:

- gospodarkę leśną prowadzić wg zasad opracowanych dla lasów w obszarach chronionego krajobrazu oraz zgodnie z ustawą o ochronie gruntów rolnych i leśnych,
- zwiększanie funkcji ochronnej lasów w planach urządzenia lasów,
- objęcie szczególną ochroną roślinność łągową

- zalesianie i zadrzewianie gruntów marginalnych dla rolnictwa (kl.VIz, VI, V i częściowo IVb oraz gruntów zdegradowanych),
- wzmocnienie odporności biologicznej środowiska przyrodniczego przez zachowanie zadrzewień, remiz, poletek żerowych, lęgówisk, tras wędrówek zwierzyny przy utrzymaniu ich spójności biologicznej,
- wykluczenie przeznaczania terenów leśnych pod zabudowę;

c) w zakresie gospodarki rolnej i melioracji:

- w użytkowaniu przestrzeni rolniczej uwzględniać zachowanie zadrzewień i zakrzewień śródpolnych, oczek wodnych, stawów oraz prowadzić rekultywację gruntów zdewastowanych,
- przedsięwzięcia wodno-melioracyjne prowadzić poprzez melioracje ekologiczne zabezpieczające wartości przyrodnicze i krajobrazowe, lub zaniechać ich wykonywania na rzecz ochrony naturalnych ekosystemów leśnych, łąkowych, roślinności torfowiskowej, terenów masowych lęgów ptactwa,
- zaniechać melioracji nadrzecznych kompleksów łąkowych, zachować roślinność łęgową w stanie naturalnym,
- objąć ochroną obszary źródliskowe rzeki Łydyni, Giedniówki i Orzyca,
- dążyć do poprawy stanu ekologicznego wód rzeki Łydyni i Giedniówki,
- dążyć do utrzymania nie nawożonych pasów ochronnych gruntu wzdłuż cieków wodnych,
- stosować przy nawożeniu mineralnym i organicznym dawki optymalne właściwe dla gleb i potrzeb pokarmowych uprawianych roślin,
- ograniczyć chemiczną walkę ze szkodnikami i chwastami na rzecz metod biologicznych,
- wykluczyć przemysłową hodowlę zwierząt,
- rozwijać gospodarstwa agroturystyczne.

OBSZARY W GRANICACH STREFY A

A! OBSZARY LEŚNE

Uwzględniając przyrodnicze, przestrzenne i ekonomiczne uwarunkowania ustala się potrzebę prowadzenia racjonalnego gospodarowania zasobami leśnymi. Pierwszą

skuteczną ich ochroną i planowym działaniem będzie zwiększenie lesistości obszaru poprzez zalesianie gruntów marginalnych dla rolnictwa, traktując to również jako formę użytkowania ziemi przeciwdziałającą jej bezużytecznemu odłogowaniu. Realizacja modelu wzrostu lesistości w gminie opierać się będzie na koncepcji zalesień w obszarach chronionego krajobrazu, obszarach źródłowych rzek i terenach wododziałowych.

Podstawą określenia kierunków działań jest wyznaczenie granicy rolno-leśnej, która wskaże główne zwarte kompleksy leśne, łącząc je w przestrzenne układy przyrodnicze w skali gminy, w powiązaniu z regionem. W układy te powinny być włączone grunty marginalne opadowane przez sukcesję naturalną gatunków drzew i krzewów, między innymi na potorfiach, powiększające tym samym powierzchnię użytków ekologicznych i zwiększające różnorodność krajobrazu. W opracowaniu niniejszym wskazuje się przebieg granicy rolno-leśnej w oparciu o ustalenia zmiany Miejscowego Planu Ogólnego Zagospodarowania Przestrzennego z 1993 r. dot. wzrostu lesistości na terenie gminy. Uznaje się jednakże potrzebę okresowej aktualizacji tego Planu i rozszerzenia jego zakresu.

Ustala się następujące kierunki działań na obszarach leśnych:

- zakładanie upraw leśnych zgodnie z naturalnym kierunkiem hodowli, dążąc do restytucji ekosystemów leśnych,
- tworzenie biologicznej zabudowy terenów o niskich warunkach produkcyjnych a dużym znaczeniu ekologicznym dla otaczającej przestrzeni,
- wprowadzanie zadrzewień, traktując je jako równorzędny z zalesieniami czynnik ochrony i użytkowania przestrzeni produkcyjnej,
- tworzenie biologicznej zabudowy terenów w sąsiedztwie istniejących kompleksów leśnych w celu ich odciążenia od skutków antropopresji,
- zakładanie szybko rosnących drzew poza ekosystemami leśnymi zapewniających produkcję surowca drzewnego dla potrzeb przemysłu i energetyki,
- rekultywacja terenów po eksploatacji powierzchniowej surowców mineralnych w kierunku leśnym, wypełniając tym samym wolne enklawy w kompleksach leśnych,
- preferowanie różnorodności ekosystemów leśnych zgodnie z uwarunkowaniami środowiska,
- restytucja i ochrona lasów łągowych i wilgotnych,

- zachowanie w stanie naturalnym śródleśnych bagien, trzęsawisk, torfowisk, wydm, wrzosowisk, polan, nie podlegających zalesieniom,
- przy zalesianiu gruntów porolnych i nieużytków pozostawienie istniejącego zadrzewienia, oczek wodnych, a nawet wykorzystania sukcesji naturalnej bez ingerencji człowieka.

A2 Objęcie ochroną rezerwatową w oparciu o istniejące opracowanie przyrodnicze obszaru o powierzchni 246,58 ha o cechach faunistyczno-omitologicznych p.n. „Źródło Orzyca”.

A3 Objęcie ochroną rezerwatową w oparciu o istniejące opracowanie przyrodnicze obszaru o powierzchni 142,26 ha o cechach faunistyczno-omitologicznych p.n. „Ostrówek”.

A4 Opracowanie dokumentacji przyrodniczej i ustanowienie użytku ekologicznego na obszarze o pow. 30 ha na styku arealu wsi Wola Dębska - Budy Garlińskie.

Wszystkie trzy obszary stanowią seminaturalne zbiorowiska roślinne pochodzenia antropogenicznego, ze zbiorowiskiem gatunków objętych całkowitą ochroną, częściową ochroną lub gatunków rzadkich.

Gospodarowanie na tych terenach powinno uwzględniać:

- sprzyjanie zachowaniu naturalnych siedlisk hydrogenicznych, np. bagien, torfowisk, potorfii - poprzez odejście od stosowania zabiegów melioracyjnych,
- zaniechanie zabiegów prowadzących do zmiany formy ukształtowania terenów,
- nie przeciwdziałanie sukcesji naturalnej roślin,
- wykluczenie powstawania zanieczyszczeń powierzchniowych i punktowych gleby, wód i odwiertza,
- czynne zabezpieczenie terenów podmokłych uchodzących za miejsca występowania ptaków wodno-błotnych, ochrony ich lęgówisk, zimowisk, miejsc pierzenia się i odpoczynku ptaków przelotnych.

A₅ Obszary dolinnych ciągów przyrodniczych związanych z ciekami powierzchniowymi i obszarami prognostycznymi występowania torfów.

Ustala się pozostawienie obszarów w stanie naturalnym, zgodnie z ich obecnym zagospodarowaniem w postaci łąk i pastwisk,. Sposób użytkowania obszarów powinien uwzględniać:

- budowa zbiorników małej retencji wodnej, stawów, oczek wodnych,
- zakaz wydobywania torfu,
- zaniechanie przeprowadzania melioracji odwadniających oraz innych prac mogących obniżyć poziom wód gruntowych,
- objęcie ochroną łągów przystrumykowych, pojedynczych samotnych drzew, zakrzaczeń miedzowych, kamionek,
- ograniczenie zanieczyszczeń powierzchniowych przez optymalne stosowanie nawozów organicznych i mineralnych,
- obudowę tych ekosystemów kompleksami leśnymi tworząc tym samym korytarze migracji gatunków.

A6 Obszary kompleksów rolniczych łąkowo-pastwiskowych.

Ustala się kierunki zagospodarowania i użytkowania obszarów zgodnie ze stanem, istniejącym. Obszary łąkowe pełnić będą funkcję otuliny dla projektowanych w ich sąsiedztwie rezerwatów, tworząc wraz z nimi ekosystem o zbliżonym charakterze.

A₇ Obszary ekstensywnej produkcji rolnej na glebach średniej jakości z dopuszczeniem zabudowy kolonijnej.

Obszary położone są w strefie o zwiększonym reżimie ochrony, predysponowane do rozwoju różnych form rolnictwa ekologicznego i produkcji zdrowej żywności. Przekształcenia strukturalne już zapoczątkowane, kierować się będą na scalanie gospodarstw i tworzenie jednostek ekonomicznie silniejszych.

Dopuszczalne jest lokalizowanie nowej zabudowy na terenach uzbrojonych w infrastrukturę techniczną w bezpośrednim sąsiedztwie zabudowy istniejącej. Z uwagi na szczególne walory całej strefy A, obszary te mogą pełnić rolę zaplecza willowego dla miasta Mławy, a zagrody po likwidowanych gospodarstwach rolnych przekształcać się będą w letnie domy mieszkalne, dając początek funkcji rekreacji indywidualnej i ekoturystyce.

Rozbudowa i modernizacja istniejących zagród powinna być prowadzona w harmonii ze środowiskiem, z uwzględnieniem form gwarantujących dbałość o architekturę krajobrazu.

Szansą dla obszarów rolniczych jest turystyka wiejska i agroturystyka. Rozwijanie agroturystyki jest zarazem kreowaniem przedsiębiorczości oraz stworzeniem innego sposobu życia i pracy. Rozwój agroturystyki jest też jedną z form wielofunkcyjnego zagospodarowania obszarów wiejskich, umożliwiającą przede wszystkim tworzenie dodatkowych źródeł dochodu.

W granicach strefy A pokrywającej się z Zieluńsko-Rzęgnowskim Obszarem Chronionego Krajobrazu nie dopuszcza się realizacji przedsięwzięć zawsze lub potencjalnie znacząco oddziałujących na środowisko.

Turystyka wiejska, której domeną jest przestrzeń, bliskość natury i swoboda poruszania się szczególnie w Strefie A ma tu doskonałe zaplecze w postaci:

- ciszy, spokoju, stosunkowo niewielkiego ruchu,
- możliwości kontaktu z mało zmienionym i zanieczyszczonym środowiskiem przyrodniczym,
- możliwości korzystania ze zdrowej żywności, podpatrywania jej produkcji.

TERENY O FUNKCJACH PODSTAWOWYCH W STREFIE A

Tereny koncentracji osadnictwa, usług ogólnie wiejskich i działalności gospodarczej	
Ag Sławogóra Stara A9 Nowa Wieś A10 Sławogóra Nowa An Nieradowo A12 Pawłowo	Tereny osadnictwa zagrodowego i nierolniczego z usługami podstawowymi. Nowe siedliska mogą być realizowane w powiązaniu z istniejącą zabudową - w plombach lub na terenach przyległych. Funkcje uzupełniające w zagrodach rolniczych to rzemiosło i drobna wytwórczość. Funkcje uzupełniające w zabudowie mieszkaniowej jednorodzinnej ograniczyć się powinny do usług podstawowych wbudowanych bądź na działkach wydzielonych.
A13 Dębsk	Teren koncentracji zabudowy mieszkaniowej, usług ogólnie- wiejskich oraz obiektów produkcyjnych i usług gospodarczych. Pod zabudowę należy wykorzystywać przede wszystkim tereny, które uzyskały zgodę na zmianę przeznaczenia gruntów rolnych na cele nierolnicze w oparciu o obowiązujące dotychczas plany zagospodarowania. Nowe tereny przeznaczone pod zabudowę powinny być lokalizowane w sąsiedztwie zabudowy istniejącej, przy drogach wyposażonych w infrastrukturę techniczną.

	Przewiduje się możliwość realizacji obiektów produkcyjnych i usługowych w powiązaniu z zabudową zagrodową i jednorodzinną pod warunkiem jednakże, iż nie będą to przedsięwzięcia mogące zawsze lub potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. Istniejące obiekty związane z produkcją rolną i obsługą rolnictwa należy modernizować i wyposażać w instalacje wykluczające zanieczyszczenia wody, gleby i powietrza. Wieś Dębsk kreowana jest do pełnienia roli wspomagającej ośrodek gminny.
Tereny otwarte - zabudowa kolonijna	Tereny z zabudową kolonijną powiązaną w znacznej mierze z użytkami zielonymi. Nie przewiduje się w zasadzie powstawania nowych zagród. Zakłada się, iż nowe zagrody rolnicze powstawać będą sporadycznie, głównie będą to przebudowy i rozbudowy zagród istniejących. Ustala się, że nowa zabudowa zagrodowa może powstawać w powiązaniu z użytkami rolnymi, przy istniejących drogach wyposażonych w infrastrukturę techniczną. Funkcja zagrody powinna być rozszerzona o obiekty związane z przechowywaniem oraz przetwórstwem produktów rolnych. Ilość gospodarstw będzie ulegała zmniejszeniu na korzyść wzrostu ich powierzchni. Zagrody po likwidowanych gospodarstwach rolnych mogą być przeznaczone na letnie domy mieszkalne lub inne funkcje które nie będą pogarszać stanu środowiska naturalnego.
A14, A15, A16 Tereny udokumentowanych złóż surowców mineralnych	Złóża udokumentowane żwirów i pospółki. Eksploatacja złóż powinna przebiegać w sposób racjonalny, mający na celu całkowite wykorzystanie złóża eksploatowanego, z jednoczesnym prowadzeniem rekultywacji. Ponieważ wszystkie złóża udokumentowane leżą w Zieluńsko-Rzęgnowskim Obszarze Chronionego Krajobrazu należy ewentualną ich eksploatację warunkować przywracaniem względnie naturalnego stanu środowiska. Obszary po rekultywacji w kierunku leśnym wypełnią luki wewnątrz granicy rolno-leśnej.
Tereny stanowisk archeologicznych	Tereny oznaczone jako stanowiska archeologiczne wymagają dokładnego przebadania. Wszelkie prace ziemne na tych terenach powinny być prowadzone pod nadzorem archeologicznym. O wszelkich przypadkowych znaleziskach należy natychmiast informować Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków.

STREFA B - STREFA ROLNICZEJ PRZESTRZENI PRODUKCYJNEJ I OSADNICTWA

W strefie B zakłada się kontynuację produkcji rolnej z wykorzystaniem istniejących gospodarstw indywidualnych. Przekształcenia strukturalne gospodarstw będą następowały poprzez łączenie arealów po gospodarstwach upadających, gospodarstwach bez następców, tworzenie gospodarstw rodzinnych, scalanie istniejących działek w duże jednostki w drodze wolnorynkowego obrotu ziemią. Głównemu celowi służyć będzie podporządkowanie i kształtowanie przestrzeni rolniczej i leśnej przy zachowaniu równowagi ekologicznej.

OBSZARY W GRANICACH STREFY B

Bi OBSZARY LEŚNE

W gospodarowaniu przestrzenią leśną uwzględnić należy przede wszystkim ochronę istniejących kompleksów leśnych, zarówno państwowych jak i prywatnych. Wewnątrz granicy rolno-leśnej, należy zalesić grunty marginalne dla rolnictwa i enklawy śródleśne. Zalesienia małopowierzchniowych obszarów poza granicą rolno-leśną, traktowane będą jako substytut lasu na terenach o małej lesistości.

Preferuje się wprowadzanie zalesień śródpolnych dla wykorzystania wpływu lasu jako czynnika korzystnie modyfikującego stosunki hydrologiczne i mikroklimatyczne na przyległych terenach rolniczych oraz jako czynnika glebotwórczego i przeciwdziałającego degradacji gleb.

Zalesienia gruntów porolnych powinny wzmacniać i łączyć istniejące kompleksy leśne oraz wspomagać tworzenie pasmowych układów przyrodniczych.

Działania na planowanych obszarach leśnych jak w strefie A.

B2 Obszar rolnicze przestrzeni produkcyjnej na glebach dobrych w gospodarstwach wielkoobszarowych z szansą na intensyfikację produkcji.

Kierunki działań powinny zmierzać do utrzymania zwartego kompleksu gruntów po państwowym gospodarstwie rolnym, zahamowania dewastacji majątku trwałego, dostosowania produkcji rolnej i zwierzęcej do zmiennego rynku zbytu. Program restrukturyzacji powinien uwzględniać również rozwój przechowalnictwa płodów rolnych i drobnego przetwórstwa.

Ważnym problemem w sferze społecznej jest przełamanie bierności i postaw roszczeniowych byłych pracowników PGR, przełamanie inercji i włączenie ich w sferę przemian gospodarczych i samorządności.

B3, B4 Obszary rolniczej przestrzeni produkcyjnej z przewagą gleb dobrych w gospodarstwach średniej wielkości.

Kierunki działań na tych obszarach powinny zmierzać do:

- zmiany struktury gospodarstw w kierunku scalania i koncentracji ziemi uprawnej,
- wprowadzania rolnictwa alternatywnego i upraw organicznych opartych o nawożenie naturalne, ograniczenie stosowania nawozów mineralnych i środków ochrony roślin,
- dostosowania kierunku produkcji rolnej do warunków środowiska,
- tworzenia warunków podnoszenia kultury agrarnej i wielofunkcyjności rolnictwa z zachowaniem równowagi ekologicznej środowiska,
- podejmowania przedsięwzięć niskonakładowych takich jak przechowywanie produktów rolnych, drobna wytwórczość itp. w celu przełamania monofunkcyjności rolnictwa,
- tworzenia grup producenckich, wspólnego użytkowania maszyn i urządzeń rolniczych, które mogłyby liczyć na wsparcie budżetu państwa,
- zrzeszania się właścicieli gospodarstw rolnych dla koordynowania działań poszczególnych producentów żywności, nawiązywania kontaktów z zewnętrznymi instytucjami, zwłaszcza odbiorcami produktów rolnych,
- tworzenia giełd zdrowej żywności, które mogą wzmocnić pozycję rolników w stosunkach z odbiorcami produktów rolnych, dać możliwość prowadzenia sprzedaży hurtowej wytworzonej żywności,
- wprowadzania preferencji kredytowych dla rolników powiększających gospodarstwa, przejmujących gospodarstwa po rodzicach, bądź zrzeszających się w gospodarstwach rodzinnych itp.
- modernizacji, unowocześniania i wzbogacania o nowe funkcje zagród rolniczych - które nadal będą podstawową formą gospodarowania w rolnictwie, użytkowanych w harmonii ze środowiskiem,

- przekształcania zagród po likwidowanych gospodarstwach na letnie domy mieszkalne, lub wprowadzanie nowych funkcji nie powodujących pogorszenia stanu środowiska,
- zalesianie gruntów marginalnych dla rolnictwa, zarówno większych kompleksów wyznaczonych granicą rolno-leśną, jak również drobnoobszarowych poza granicą rolno-leśną
- ochrona i wprowadzanie roślinności śródpolnej.

B₅ Obszary rolniczej przestrzeni produkcyjnej o przewadze gruntów średniej jakości i słabych w gospodarstwach średniej wielkości.

Kierunki działań na obszarach powinny zmierzać do:

- zmiany struktury gospodarstw w kierunku scalania i koncentracji ziemi,
- zalesienia gruntów marginalnych dla rolnictwa zarówno w większych kompleksach wyznaczonych granicą rolno-leśną jak również zalesień drobnoobszarowych poza granicą rolno-leśną
- ochrona i wprowadzanie roślinności śródpolnej,
- podejmowanie działań niskonakładowych takich jak: rolnictwo ekologiczne, agroturystyka, przetwórstwo, drobna wytwórczość,
- ograniczanie negatywnych skutków oddziaływania rolnictwa na środowisko na obszarach o słabej izolacji warstw wodonośnych, wywoływanych przez nadmierne nawożenie, niewłaściwe stosowanie środków ochrony roślin,
- wprowadzanie programu odkwaszania gleb i zwiększania w glebie substancji organicznych,
- modernizacja istniejących zagród.

B₆ Obszary łąkowe dolinnych ciągów przyrodniczych związanych z ciekami powierzchniowymi

Działania w obszarach powinny koncentrować się na:

- budowa zbiorników małej retencji wodnej, stawów, oczek wodnych,
- zachowaniu naturalnych kompleksów łąkowych będących podstawowym elementem systemu ekologicznego w strefie B,

- ochrona lasów łęgowych dających schronienie drobnej zwierzynie,
- wykorzystanie zabudowy roślinnej wzdłuż cieków wodnych dla poprawy obiegu wody w zlewni rolniczej, ograniczeniu okresów nadmiaru wody, jak i jej niedoboru.

TERENY O FUNKCJACH PODSTAWOWYCH W STREFIE B

Tereny koncentracji osadnictwa, usług ogólnie wiejskich i działalności gospodarczej	
B7 Szydłówek	Tereny osadnictwa zagrodowego i mieszkaniowego jednorodzinnego z usługami podstawowymi. Planowana koncentracja usług gospodarczych i obiektów produkcyjnych wynikająca z bliskości miasta Mławy oraz zwiększonej aktywności biznesowej związanej z oddziaływaniem drogi krajowej nr 7 przewidzianej do przebudowy na ekspresową oraz dróg wojewódzkich. Wskazuje się tereny , na których powinny koncentrować się urządzenia i obiekty związane z obsługą komunikacji oraz obiekty produkcyjne, składowe i usługi gospodarcze. Zainwestowanie przy drodze wojewódzkiej, musi uwzględniać zasady obsługi komunikacyjnej terenów przyległych. Przewiduje się iż Szydłówek przybierze charakter wsi sypialnianej dla m. Mławy. Nowe tereny przeznaczone pod zabudowę muszą być skomunikowane z nadrzędnym układem drogowym poprzez drogi dojazdowe i lokalne gminne. Unikać należy obudowy drogi wojewódzkiej Ciechanów-Przasnysz. Interwencji konserwatorskiej wymaga istniejący zespół podworski. Obiekt powinien uzyskać zarządcę który będzie gwarantował odtworzenie obiektu z przeznaczeniem na cele publiczne lub rezydencję prywatną.
B ₈ Trzcianka	Tereny osadnictwa zagrodowego, mieszkaniowego jednorodzinnego i usług podstawowych. Nowe siedliska powinny być lokalizowane w wolnych terenach plombowych i na terenach sąsiadujących z istniejącą zabudową przy drogach wyposażonych w infrastrukturę techniczną. Unikać należy obudowy drogi wojewódzkiej Ciechanów-Mława.
B ₉ Szydłowo	Wieś gmina, ośrodek administracji samorządowej, koncentracja zabudowy zagrodowej, mieszkaniowej jednorodzinnej oraz usług podstawowych i ponadpodstawowych.

Bio Giednia BnNosarzewo Borowe B12 Piegłowo B13 Kluszewo Bh Zalesie B15 Garlino	Tereny zabudowy zagrodowej i mieszkaniowej jednorodzinnej z usługami podstawowymi. Przy realizacji zabudowy należy wykorzystywać wolne tereny plombowe w istniejących skupiskach zabudowy, przy drogach wyposażonych w infrastrukturę techniczną, tereny wskazane do zabudowy we wcześniej sporządzonych planach zagospodarowania. Rewaloryzacji należy poddać zespoły podworskie w Kluszewie i Piegłowie.
Bie Dębiny	Ośrodek gospodarki rolnej wielkoobszarowej po państwowym gospodarstwie rolnym. Po restrukturyzacji obiekt pełnić będzie nadal rolę zaplecza gospodarstwa rolnego wielkoobszarowego ze wskazaniem do modernizacji i rozbudowy.
Bn Krzywonoś	Wieś o dominującej funkcji produkcyjnej. Planuje się utrzymanie tej funkcji i umocnienie poprzez rozbudowę istniejącego obiektu produkcyjnego i pełne wyposażenie w <u>infrastrukturę techniczną</u> .
Bis Tereny ochrony ujęć wód	Tereny stref pośrednich zewnętrznych ujęć wód głębinowych dla wodociągów zbiorowych we wsiach: Trzcianka, Krzywonoś, <u>Garlino, Piegłowo</u> .
Tereny otwarte - zabudowa kolonijna	Tereny z zabudową kolonijną powiązaną w znacznej mierze z użytkami zielonymi. Nie przewiduje się w zasadzie powstawania nowych zagród. Zakłada się, iż nowe zagrody rolnicze powstawać będą sporadycznie, głównie będą to przebudowy i rozbudowy zagród istniejących. Ustala się, że nowa zabudowa zagrodowa może powstawać w powiązaniu z użytkami rolnymi, przy istniejących drogach wyposażonych w infrastrukturę techniczną. Funkcja zagrody powinna być rozszerzona o obiekty związane z przechowywaniem oraz przetwórstwem płodów rolnych. Ilość gospodarstw będzie ulegała zmniejszeniu na korzyść wzrostu ich powierzchni. Zagrody po likwidowanych gospodarstwach mogą być przeznaczone na letnie domy mieszkalne lub inne funkcje które nie będą pogarszać stanu środowiska naturalnego.
B19 Złoże surowców mineralnych	Tereny udokumentowanego złoża surowców ilastych dla produkcji ceramiki budowlanej. Złoże może być nadal eksploatowane dla potrzeb cegielni w Mławie. Kierunek rekultywacji wodno-leśny. Obszar ten po wyeksploatowaniu i rekultywacji stanie się w połączeniu z projektowanym w sąsiedztwie kompleksem leśnym, podmiejskim ośrodkiem codziennego wypoczynku dla okolicznych mieszkańców.
B20 Tereny poeksploatacyjne	Teren poeksploatacyjny surowców ilastych zrehabilitowany w kierunku wodnym. Planuje się wykorzystanie terenu na ośrodek codziennego wypoczynku.

B21, B22	Złóża udokumentowane żwirów i pospółki. Eksploatacja złóż powinna przebiegać w sposób racjonalny, mający na celu całkowite wykorzystanie złóża eksploatowanego, z jednoczesnym prowadzeniem rekultywacji. Obszary po rekultywacji w kierunku leśnym wypełnią luki wewnątrz granicy rolno-leśnej.
Tereny udokumentowanych złóż surowców mineralnych	

V. TERENY WYŁĄCZONE Z ZABUDOWY

Na całym obszarze gminy wyłącza się spod zabudowy:

- 1) obszar tarasu zalewowego rzek wyznaczony zasięgiem wody stuletniej (Q 1%),
- 2) w Zieluńsko-Rzęnowskim Obszarze Chronionego Krajobrazu tereny w pasie 100 m od linii brzegowej rzek i zbiorników wodnych z wyjątkami podanymi w Rozporządzenie nr 18 Wojewody Mazowieckiego z dnia 15 kwietnia 2005 r.,
- 3) grunty leśne za wyjątkiem powierzchni niezbędnej dla realizacji inwestycji celu publicznego,
- 4) grunty rolne kl. III i II za wyjątkiem terenów niezbędnych dla rozbudowy jednostek osadniczych, realizacji inwestycji celu publicznego i ośrodków gospodarki rolnej,
- 5) parki zabytkowe za wyjątkiem odtwarzania założeń pałacowych,
- 6) obszary o walorach przyrodniczych rangi lokalnej i ponadlokalnej wskazane do objęcia ochroną,
- 7) obszary łąkowo-pastwiskowe związane z ciekami powierzchniowymi za wyjątkiem obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej,
- 8) obszary występowania surowców mineralnych udokumentowane i prognostyczne,
- 9) strefy ograniczonego użytkowania wzdłuż gazociągów wysokociśnieniowych, linii elektroenergetycznych średniego i wysokiego napięcia oraz strefy sanitarne wynikające z przepisów odrębnych,
- 10) strefy ograniczonego użytkowania wokół obiektów mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko np. elektrowni wiatrowych.

VI. WSKAŹNIKI DOTYCZĄCE ZAGOSPODAROWANIA I UŻYTKOWANIA TERENÓW

Zabudowa mieszkaniowa na terenie gminy realizowana będzie w postaci budynków wolnostojących oraz w sytuacjach szczególnych budynków bliźniaczych, o następujących gabarytach:

- 1) budynki mieszkalne jednorodzinne o wysokości 2 kondygnacji nadziemnych (w tym poddasze), z dachami dwuspadowymi lub wielospadowym; o wysokości całkowitej do 9 m od poziomu zerowego,
- 2) budynki rekreacji indywidualnej o wysokości 2 kondygnacji nadziemnych (w tym poddasze), z dachami dwuspadowymi lub wielospadowymi o wysokości całkowitej do 8 m od poziomu zerowego,
- 3) poziom zerowy budynków mieszkalnych nie powinien być realizowany wyżej niż 75 cm nad powierzchnią terenu rodzimego (w najwyższym miejscu na terenie ze spadkiem), a w przypadku budynków letniskowych nie wyżej niż 30 cm,
- 4) wysokość budynków mieszkalnych w plombach wśród istniejącej zabudowy - nowych lub remontowanych, powinna nawiązywać gabarytami do budynków sąsiednich: całkowitą wysokością budynku, poziomem zerowym, nachyleniem połaci dachowych, linią gzymsu lub okapu,
- 5) gabaryty budynków usługowych do 3 kondygnacji nadziemnych (w tym poddasze).

Wdrażać należy zespołowe formy realizacji zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej (małe spółdzielnie mieszkaniowe, deweloperów), dające szansę na uporządkowanie przestrzeni i ujednolicenie form architektonicznych budynków.

We wsi gminnej i w strefie podmiejskiej Mławy - we wsiach Szydłówek, Szydłowo - przy zespołowej realizacji zabudowy mieszkaniowej dopuszcza się budynki mieszkalne wielorodzinne lub budynki mieszkalne szeregowo o trzech kondygnacjach (w tym poddasze); nie mogą to być jednakże przypadkowe pojedyncze obiekty a zgrupowania o jednolitym charakterze.

Dla obiektów przemysłowych i usług gospodarczych nie ustala się wysokości, wynikać ona będzie z technologii zakładu.

VII. Pozostałe ustalenia przestrzenne

- 1) Na terenie B₇ w areale wsi Szydłówek dopuszcza się realizację obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m².
- 2) Obszary które wymagać będą przeprowadzenia scaleń i podziału nieruchomości ustalone będą w miejscowych planach zagospodarowania.
- 3) Grunty rolne dla których wymagana będzie zgoda na zmianę przeznaczenia na cele nierolnicze zostaną ustalone w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego.
- 4) Rozmieszczenie i wyodrębnienie przestrzeni publicznych zostanie dokonane w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego. Powinny to być tereny dostępne dla wszystkich użytkowników obszaru, związane z usługami publicznymi, lub innymi funkcjami o charakterze ogólnodostępnym.

VIII. OBSZARY OBJĘTE OCHRONĄ NA PODSTAWIE PRZEPISÓW ODRĘBNYCH LUB WSKAZANE DO OBJĘCIA OCHRONĄ ORAZ ZASADY ICH OCHRONY I INSTRUMENT REALIZACJI POLITYKI NA TYCH OBSZACH

1. Zielone Płuca Polski

Cała gmina jest włączona w obszar funkcjonalny „Zielone Płuca Polski” w ramach dawnego woj. ciechanowskiego.

Podstawowym celem rozwoju ZPP jest dążenie do zachowania i odtworzenia naturalnych walorów środowiska przy stosowaniu umiarkowanych działań społecznych i gospodarczych aktywizujących ten obszar.

Zakładany w strategii ZPP rozwój wielofunkcyjny ekologicznie uwarunkowanego obszaru opiera się na następujących zasadach:

- poprawa stanu środowiska do poziomu wyznaczonego normami europejskimi,
- utrzymanie istniejącej sieci osadniczej w granicach zainwestowania z jednoczesną przebudową gospodarki wodno-ściekowej,
- rozwój usług dla ludności i rolnictwa,
- umiarkowany rozwój turystyki z ukierunkowaniem na formy krajoznawcze,
- dostosowanie kierunku gospodarki rolnej do uwarunkowań środowiskowych,

- ograniczenie chemizacji - nacisk na rolnictwo ekologiczne,
- zmiana struktury hodowli zwierzęcej - dominacja hodowli bydła i drobiu na bazie użytków zielonych,
- ograniczenie areałów podlegających melioracji, położenie nacisku na melioracje ekologiczne odwadniające - nawadniające,
- maksymalne dolesienia w celu odbudowy i rekonstrukcji ciągów ekologicznych, ochrony cieków oraz zagospodarowania ziem o niskiej jakości,
- racjonalna gospodarka łowiecka o zadaniach hodowlanych,
- dążenie do rozwoju zakładów przemysłowych opartych na miejscowej bazie surowcowej, prowadzenie skutecznych działań dla ograniczenia zanieczyszczeń wód i powietrza.

Instrumenty, które pozwolą na wprowadzenie zasad ekorozwoju obszaru w dobie gospodarki wolnorynkowej to głównie instrumenty ekonomiczne promujące rozwiązania i działania gospodarcze, które są zgodne z walorami środowiska oraz wymogami jego ochrony: ulgi podatkowe, subwencje i tanie kredyty, tworzenie możliwości rekompensat np. dla rolników ograniczających intensywne formy gospodarowania. W obecnej sytuacji finansowej państwa nie należy spodziewać się znaczących instrumentów ekonomicznych, należy więc skupić się w pierwszym rzędzie na tych formach gospodarki, które są zgodne z uwarunkowaniami gminy i tradycyjnie przynoszą najlepsze wyniki.

2. Zieluńsko-Rzęgnowski Obszar Chronionego Krajobrazu

W granicach gminy znajduje się fragment Zieluńsko-Rzęgnowskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu ustanowiony Rozporządzeniem nr 18 Wojewody Mazowieckiego z dnia 15 kwietnia 2005 r.

Zasady ochrony i gospodarowania na Obszarze ustalone są w Rozporządzeniu Wojewody Mazowieckiego i odpowiadają Strefie A.

3. Projektowane obszary do objęcia ochroną i ustanowienia formy ochrony:

- rezerваты przyrody : „Źródła Orzyca” i „Ostrówek”
- użytek ekologiczny na terenie wsi Wola Dębska - Budy Garlińskie.

Wszystkie wymienione ekosystemy zbliżone są do naturalnych i zasługują na szczególną ochronę. Dla zdefiniowania kroków, które należy podjąć dla utrzymania wartości środowiska nie wchodząc w kolizję z jego rolniczą przydatnością konieczne jest opracowanie dokumentacji przyrodniczej. Obszar „Źródła Orzyca” i „Ostrówek” posiadają już opracowaną taką dokumentację, co nie wyklucza konieczności jej aktualizacji.

Zabezpieczenie tych terenów, nieodpornych na antropopresję, wymagać będzie przede wszystkim:

- zakazu przekształcania terenu polegającego na osuszaniu i kanalizowaniu cieków, karczowaniu drzew (z wyjątkiem niezbędnych zabiegów pielęgnacyjnych),
- przekształcania znajdujących się w obrębie obszaru gruntów ornych w trwałe użytki zielone,
- pozostawienia obszaru w dotychczasowym użytkowaniu jako lasy łęgowe, zadrzewienia i zakrzaczenia, trwałe użytki zielone,
- ochrony walorów krajobrazowych,
- zakazu wysypywania gruzu, śmieci, odpadów rolniczych i produkcyjnych.

4. Ostoja ptaków o randze krajowej

Część gminy, na północ od drogi powiatowej nr 321 Nowa Wieś - Sławogóra - Dębsk

- Wola Dębska, uznana została za ostoję ptaków o randze krajowej. Ostoja obejmuje odcinek doliny Orzyca zajęty przez łąki kośne, kompleksy potorfii i zadrzewienia dębowo- grabowe. W granicach wyodrębnionej ostoi ptaków znajdują się oba projektowane rezerваты.

Potrzeba ochrony dzikiego ptactwa nie oznacza obejmowania obszaru ścisłą ochroną. Działalność gospodarcza nie musi kolidować tu z cechami ochrony, powinna jednakże uwzględniać:

- ochronę populacji dziko występujących ptaków oraz utrzymanie ich siedlisk w niepogorszonej formie,
- ochronę przed bezpośrednim prześladowaniem,
- ochronę krajobrazu poprzez regulowanie działalności gospodarczej zmieniającej siedliska i krajobraz,

- zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko,
- zakaz lokalizacji elektrowni wiatrowych.

5. Pomniki przyrody ożywionej

Za pomniki przyrody ożywionej na terenie gminy Szydłowo uznane zostały:

- lipa drobnolistna w Giedni na działce nr 184,
- dęb szypułkowy w Trzciance na działce nr 279.

Ochrona pomników przyrody ożywionej polega na zakazie wycinania, niszczenia lub uszkodzenia, zrywania pączków kwiatowych, owoców i liści, nacinania drzew, rycia napisów i znaków. Zabronione jest zanieczyszczanie terenu w pobliżu obiektów, wzniecanie ognia, wchodzenie na drzewa oraz wznoszenie jakichkolwiek obiektów budowlanych w promieniu 15m od pomnika lub w promieniu równym wysokości drzewa.

6. Pomniki przyrody nieożywionej

Ochroną obejmuje się zgodnie z przepisami odrębnymi pomniki przyrody nieożywionej:

- głaz narzutowy w Trzciance na działce nr 216,
- 3 głazy narzutowe w Pieglowie Nowym na działkach 6/2 , 356 i 236.

Ochrona pomników przyrody nieożywionej polega na zakazie niszczenia poprzez rozbijanie lub rozsadzanie, chodzenie po głazie, rycie napisów, usuwanie pokrywających je porostów, mchów i innych roślin. Zabrania się wzniecania ognisk w pobliżu głazów, podkopywania ich, przesuwania i zakopywania.

7. Parki zabytkowe i inne skupiska zieleni objęte ochroną

Na terenie gminy zachowały się pozostałości parków zabytkowych w :

- Dębsku,
- Pieglowie.
- Nosarzewie Borowym
- SzydłóWKu

Wszystkie parki podworskie są w stanie daleko posuniętej dewastacji, wymagają natychmiastowych zabiegów ratowniczych. Obiekty te posiadają wartość kulturową, historyczną, naukową i przyrodniczą, co przesądza o ich roli w przekształconych obszarach wiejskich. Są one cennym elementem podnoszącym wartość i estetykę krajobrazu, a także identyfikującym miejsca związane z ludźmi i historią Mazowsza.

Dla obiektów tych ustala się:

- wykluczenie dalszej dewastacji resztek drzewostanu,
- naruszania układów przestrzennych,
- wznoszenia budowli, które mogłyby szkodzić pozostałej roślinności parkowej,
- przekazanie obiektów zarządcy, który mógłby zahamować proces dewastacji i miałby możliwość odtworzenia założeń parkowych.

Uporządkowania i stałej konserwacji wymagają cmentarze zabytkowe i miejsca martyrologii.

8. Obszary leśne

Ochrona lasów powinna polegać przede wszystkim na rozwoju ekologicznego kierunku gospodarki leśnej, wprowadzaniu zmian w składzie gatunkowym drzewostanów, wydłużeniu okresu rębności oraz ograniczeniu przeznaczania lasów na cele nieleśne.

9. Kompleksy gleb chronionych

Z uwagi na średnią jakość gleb w gminie, wyłączone z zainwestowania powinny być gleby klasy II, III oraz klasy IV zaliczane do kompleksu pszennego dobrego, żytniego dobrego i żytniego bardzo dobrego. Gleby te należy przeznaczać przede wszystkim pod uprawy rolne, warzywnictwo i sadownictwo.

10. Tereny stref ochrony pośredniej ujęć wód głębinowych

Gospodarowanie w obrębie tych stref musi uwzględnić następujące rygory:

- zakaz rolniczego wykorzystywania ścieków i gnojowicy,
- zakaz odprowadzania ścieków nieoczyszczonych do gruntu i wód powierzchniowych,
- ® zakaz lokalizacji ferm hodowlanych,

- zakaz lokalizowania magazynów produktów ropopochodnych i innych substancji chemicznych,
- zakaz lokalizowania składowisk odpadów komunalnych , przemysłowych i rolniczych,
- zakaz lokalizowania nowych ujęć wody,
- zakaz lokalizowania cmentarzy, grzebowisk zwierząt i mogilników,
- optymalne stosowanie nawozów i chemicznych środków ochrony roślin.

IX . OCHRONA ŚRODOWISKA KULTUROWEGO

Na kształt środowiska kulturowego mają wpływ obiekty wartościowe pod względem kulturowym. Należą do nich pojedyncze obiekty, zespoły budynków, zabytkowe układy urbanistyczne, parki zabytkowe i cmentarze. Na szczególną uwagę zasługują zespoły podworskie, na które składa się czasem kilkanaście obiektów architektonicznych, często z parkiem lub jego pozostałościami. Działania związane z ochroną zabytków reguluje Ustawa z 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz.U. z 2003 r. nr 162 poz. 1568). Na poziomie gminy działania te powinien regulować gminny program opieki nad zabytkami zgodnie z art. 87 w/wym. Ustawy.

Na terenie gminy zachowało się niewiele obiektów wartościowych kulturowo.

Przy planowaniu dalszego rozwoju wsi należy zachować ciągłość w kształtowaniu parcelacji charakterystycznych dla poszczególnych miejscowości. Nowa zabudowa winna ograniczać się do parteru z poddaszem użytkowym.

Zakres i sposób ochrony dziedzictwa kulturowego na terenie gminy Szydłowo realizować należy poprzez:

- ochronę pełną
- ochronę pośrednią
- ochronę krajobrazu,
- ochronę archeologiczną.

Ochrona konserwatorska pełna

Tą formą ochrony obejmuje się obiekty i budynki wpisane do rejestru zabytków. Są to na terenie gminy :

- zespół sakralny w Szydłowie - kościół parafialny p.w. Marii Magdaleny murowany z 1871-84 r. wraz z dzwonnica drewnianą z XIX w. i cmentarzem przykościelnym - nr rej. A-143 z dnia 12 kwietnia 1962 r.; ochroną objęte jest również najbliższe otoczenie w promieniu 50m wokół obiektu;
- park podworski w miejscowości Nosarzewo Borowe z k. XIX w. nr rej. A-325 z dnia (10.02.1990) 15.04.1998 r.,
- zespół podworski w Pieglowie - dwór murowany XVIII/XIX w. i park z XIX w., nr rej. A-374 z dn. 9.11.2004 r.,
- zespół podworski w Szydłowie - dwór murowany z ok. 1880 r. i pozostałości parku z 2 poł. XIX w. - nr rej. A-311 z dn. 19.03.1997 r.;
- układ przestrzenny Mławskiej Kolei Dojazdowej - w skład układu zabytkowego wchodzi na terenie gm. Szydłowo następujące działki: w Nowej Wsi dz. nr 409, Szydło wek dz. nr 30, Szydłowo dz. nr 82, Marianowo dz. nr 223, Pawłowo dz. nr 143, Nosarzewo Borowe dz. nr 111, Kluszewo dz. nr 68. - nr rej A-350 z 6 września 1993 r.

Dla obiektów wpisanych do rejestru zabytków ustala się:

- przed rozpoczęciem prac projektowych należy wystąpić o wytyczne do Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków,
- warunek prowadzenia wszelki prac terenowych i robót budowlanych za pozwoleniem Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków,
- utrzymanie historycznie ukształtowanego układu przestrzennego,
- zachowanie budynków gospodarczych (stodół, obór), oficyn,
- wszelkie remonty należy prowadzić z użyciem materiałów budowlanych stosowanych tradycyjnie, np. kamień, mur z cegły spoinowej, drewno, dachówka ceramiczna, z uwzględnieniem historycznych tradycji związanych z podziałem i detalem architektonicznym, itp.

Pośrednia ochrona konserwatorska

Tą formą ochrony obejmuje się układy przestrzenne i elementy jednostek osadniczych o wyróżniających się wartościach kulturowo-krajobrazowych.

Obowiązuje więc zachowanie charakteru i skali obiektów z możliwością wprowadzenia nowych elementów przy zachowaniu tradycyjnych form oraz kontynuacji istniejącego układu przestrzennego.

W granicach parków zabytkowych, odbudowa i odtworzenie nieistniejących obecnie budynków, powinny być uzgadniane z urzędem ochrony zabytków.

Obiekty zabytkowe nie wpisane do rejestru zabytków:

Dębsk

- Park dworski, XIX w.
- Dom nr 11, drewniany, XIX/XXw.,
- Dom nr 22, murowany, 1 ćw. XX w.,
Dom nr 23, murowany, 1 ćw. XIX w.,
- Dom nr 37, murowany, 1 ćw. XX w.,
- Dom nr 38, murowany, 1 ćw. XX w.,
- Dom nr 39, drewniany, 1 ćw. XX w.,
Dom nr 62, drewniany, 1 ćw. XX w.,
- Budynek gospodarczy w zagrodzie nr 19, drewniany, 1 ćw. XX w.

Garlino

- Dom nr 3, murowany, 1 ćw. XX w.,
Dom nr 21, drewniany, 1 ćw. XX w.,
Dom nr 25, drewniany, 1 ćw. XX w.,
Dom nr 27, drewniany, 1 ćw. XX w.,
- Dom nr 37, drewniany, 1 ćw. XX w.,
- Dom nr 40, drewniany, 1 ćw. XX w.,
- Dom nr 42, drewniany, 1 ćw. XX w.,
Dom nr 43, drewniany, 1 ćw. XX w.,
- Dom nr 44, drewniany, 1 ćw. XX w.,
Dom nr 51, drewniany, 1 ćw. XX w.,
Dom nr 52, murowany, 1 ćw. XX w.

Garlino Zalesie

- Dom nr 12, drewniany, 1 ćw. XX w.,
- Dom nr 14, drewniany, 1 ćw. XX w.,
Dom nr 18, drewniany, 1 ćw. XX w.,
Wiatrak koźlak, drewniany, XIX w.

Giednia

- Dom nr 10, murowany, 1 ćw. XX w.,
Zagroda nr 12;
dom, murowany, lata 20,30-te XX w., budynek
gospodarczy, murowany, 1 ćw. XX w.,
- Dom nr 16, murowany, 1 ćw. XX w.,
Dom nr 21, drewniany, 1 ćw. XX w.,
Budynek gospodarczy w zagrodzie nr 8, drewniany, 1 ćw. XX w.,
Budynek gospodarczy w zagrodzie nr 11, drewniany, 1 ćw. XX w.,
Budynek gospodarczy w zagrodzie nr 33, kam./murowany, 1 ćw. XX w.

Kluszewo

Zespół podworski:

dwór drewniany, XIX/XX w., I ćw. XX w., budynek
gospodarczy, kam./murowany, I ćw. XX w., budynek
gospodarczy, murowany, I ćw. XX w.,

Dom nr 23, drewniany, I ćw. XX w.,

Dom nr 33, drewniany, I ćw. XX w.,

- Budynek gospodarczy w zagrodzie nr 34, murowany, I ćw. XX w.

Krzywonoś

- Dom nr 2, drewniany, I ćw. XX w.,
- Dom nr 3, drewniany, XIX/XX w.,

Marianowo

- Dom nr 14, drewniany, początek XX w.,
- kapliczka przydrożna, murowana z 1938 r.

Nosarzewo Borowe

- dwór mur./drewniany, ok. 1870 r.
- Dom nr 14, murowany, I. 20,30-te XX w.,
- Dom nr 15, drewniany, I. 20,30-te XX w.,
- Dom nr 26, murowany, I ćw. XX w.,
- Dom nr 27, murowany, I. 30-te XX w.,
- Dom nr 29, drewniany, I ćw. XX w.,
- Dom nr 30, drewniany, I ćw. XX w.,
- Dom nr 31, drewniany, I ćw. XX w.,
- Dom nr 32, drewniany, I. 20, 30-te XX w.,
- Budynek gospodarczy w zagrodzie nr 12, kam./murowany, I ćw. XX w., Budynek gospodarczy w zagrodzie nr 12, drewniany, I ćw. XX w.,
- Budynek gospodarczy w zagrodzie nr 19, murowany, I ćw. XX w.,
- Budynek gospodarczy w zagrodzie nr 24, murowany, I ćw. XX w.,
- Cmentarz wojenny z 1915r. usytuowany na zachód od wsi wśród pól, okopany dookoła wałem ziemnym z bramą i resztkami ogrodzenia; na terenie cmentarza kamienie nagrobne żołnierzy rosyjskich i niemieckich,
- Krzyż przydrożny, granit, 1897 r.

Pawłowo

- Dom nr 24, murowany, I. 20, 30-te XX w.

Pieglowo

Dom nr 1. murowany, I. 20, 30-te XX w.,
Budynek gospodarczy w zagrodzie nr 33, kam./murowany, XIX/XX w., Cmentarz wojenny 1915 r.,
Krzyż przydrożny.

Sławogóra Nowa

Dom nr 17, drewniany, I ćw. XX w.,
Dom nr 22, murowany, I ćw. XX w.,
Dom nr 23a, mur./drewniany, I ćw. XX w.,
Dom nr 24, drewniany, I ćw. XX w.,

- Dom nr 28, murowany, 1 ćw. XX w.,
Dom nr 29, murowany, 1 ćw. XX w.,
- Dom nr 32, drewniany, 1 ćw. XX w.,
Dom nr 38, mur./drewniany, XIX/XX w.

Sławogóra Stara

- Park dworski,
Dom nr 6, mur./drewniany, 1 ćw. XX w.,
- Dom nr 14, murowany, 1 ćw. XX w.,
Dom nr 24 i 25, mur./drewniany, 1 ćw. XX w.,
Dom nr 26, mur./drewniany, 1 ćw. XX w.,
Cmentarz wojenny 1939 r.

Szydłowo

- Budynek gospodarczy plebani kamień/cegła I ćw. XX w.
Pozostałości parku k. XIX w.,
Dom (Posterunek Policji), murowany, I ćw. XX w.
- Dom nr 8, murowany, I ćw. XX w.
Dom nr 20, drewniany, I ćw. XX w.
- Dom nr 66, murowany, 1. 20, 30-te XX w.
Dom nr 69, drewniany, I ćw. XX w.
- Cmentarz parafialny Rzym.-kat., 2 poł. XIX w., o pow. 2,5 ha, z najstarszym nagrobkiem z 1882 r., 3 nagrobkami z 2 połowy XIX w. ibramą z 1 połowy XX w. (informacje w literaturze)
Kapliczka przydrożna, murowana, XIX/XX w.

Szydłówek

- Dom nr 9, murowany, 1. 20,30-te XX w.,
- Dom nr 27, murowany, 1. 20,30-te XX w.,
- Dom nr 29, murowany, 1. 20,30-te XX w.,
- Dom nr 31, murowany, 1. 20,30-te XX w.,
Zagroda nr 33:
dom drewniany, XIX/XX w.,
budynek gospodarczy, drewniany 1 ćw. XX w.,
- Dom nr 42, murowany, 1. 20,30-te XX w.,
Dom nr 55, mur./drewniany, 1 ćw. XX w.,
Dom nr 60, murowany, 1 ćw. XX w.,
- Dom nr 61, murowany, 1. 20, 30-te XX w.,
- Budynek gospodarczy w zagrodzie nr 53, kam./murowany, XIX/XX w.

Trzcianka Kolonia

- Zagroda nr 11:
dom drewniany, 1 ćw. XX w.,
budynek gospodarczy, kam./drewniany 1 ćw. XX w., budynek gospodarczy, drewniany, 1. 20, 30-te XX w.,
- Zagroda nr 12:
dom murowany, 1. 20, 30-te XX w.,
budynek gospodarczy kam./murowany 1 ćw. XX w.,
- Zagroda nr 12a:

dom kam./drewniany 4 ćw. XX w.,
budynek gospodarczy kam./drewniany 4 ćw. XX w.,
Zagroda nr 19:
dom drewniany 1 ćw. XX w.,
budynek gospodarczy kam./cegła, 3 ćw. XIX w.,
budynek gospodarczy kam./cegła 3 ćw. XIX w.,
Dom nr 22, murowany, 1. 20, 30-te XX w.,
Dom nr 26, murowany, 1. 20, 30-te XX w.,
Zagroda nr 30:
dom murowany, 1 ćw. XX w.,
budynek gospodarczy kam./murowany, 1 ćw. XX w.,
Dom nr 31, drewniany, 1 ćw. XX w.,
Dom nr 33, murowany, XIX/XXw.,
Dom nr 34, murowany, 1 ćw. XX w.

Tyszkki Bregendy

Cmentarz wojenny

Ochrona krajobrazu kulturowego

Tę formę ochrony należy realizować poprzez:

- ochronę form i sposobu użytkowania terenów tj. rozłogi pól, układ dróg, układ wodny (cieki powierzchniowe), zadrzewień śródpolnych, alei i szpalerów drzew,
- restytucję zabytkowych elementów krajobrazu urządzonego (np. parki),
- na całym obszarze gminy budowle uznane za zabytkowe, nie wpisane do rejestru zabytków - budynki mieszkalne, gospodarcze, kościoły, budynki techniki - powinny podlegać stałej konserwacji, a wszelkie roboty budowlane związane z nimi prowadzić należy pod nadzorem konserwatorskim; dla budynków gospodarczych lub mieszkalnych, których nie da się uchronić przed zniszczeniem powinna być wykonana dokumentacja fotograficzna i inwentaryzacyjna.

Przy planowaniu przestrzennym dalszej rozbudowy wsi należy zachować ciągłość w kształtowaniu parcelacji charakterystycznych dla poszczególnych miejscowości.

We wsiach o postuluje się:

- zachowanie zasadniczych elementów rozplanowania przestrzennego,
- dostosowanie nowej zabudowy do istniejącej historycznej kompozycji przestrzennej,
- dążenie do likwidacji uciążliwych funkcji i negatywnych dominant architektonicznych,

- dążenie do uporządkowania brył i elewacji - nachylenia połaci dachowych, pokryć dachowych, zachowania i odtwarzania detalu architektonicznego, kolorystyki, historycznych podziałów stolarki okiennej itp.

Stanowiska archeologiczne

Wobec braku (jak dotychczas) systematycznego rozpoznania całego obszaru gminy Szydłowo pod względem archeologicznym, należy bezwzględnie natychmiast informować Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków o przypadkowych znaleziskach, a także uzgadniać z nim przebieg znaczniejszych inwestycji naruszających układy stratygraficzne, mogące zawierać warstwy kulturowe.

Wszystkie stanowiska archeologiczne rozpoznane, oznaczone na rysunku symbolem graficznym podlegają ochronie konserwatorskiej:

- w strefie oznaczonych stanowisk archeologicznych wszelkie zmiany użytkowania terenów rolnych i leśnych, planowane inwestycje kubaturowe, drogowe oraz liniowe związane z infrastrukturą techniczną podlegają uzgodnieniu z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków,
» wszelkie prace ziemne w rejonie stanowisk muszą być prowadzone pod nadzorem archeologicznym,
- osoba fizyczna lub jednostka organizacyjna zamierzająca prowadzić w obrębie stanowiska prace ziemne, obowiązana jest pokryć koszty nadzoru archeologicznego i badań archeologicznych oraz ich dokumentacji.

Wszystkie inwestycje liniowe (drogi, gazociągi, linie kablowe itp.) oraz szerokopo- wierzchniowe (zbiorniki wodne, żwirownie itp.) powinny być poprzedzone archeologicznym rozpoznaniem powierzchniowym, a w przypadku odkrycia stanowisk archeologicznych - wyprzedzającymi badaniami wykopaliskowymi.

X. KIERUNKI ROZWOJU INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ I KOMUNIKACJI

1. Zaopatrzenie w wodę

Zadaniem podstawowym w zakresie gospodarki wodnej jest ochrona wód powierzchniowych i podziemnych. Sposób i zakres racjonalnego gospodarowania nimi wynika z potrzeby zapewnienia odpowiedniej ilości i jakości wód dla zaopatrzenia ludności oraz dobrego stanu ekologicznego wód powierzchniowych.

Zatwierdzone zasoby eksploatacyjne na terenie gminy wynoszą 429,4 m³/h, a ich rzeczywiste wykorzystanie sięga około 10%. Zasoby te pozwalają na pełne zaspokojenie zapotrzebowania odbiorców na wodę dla celów bytowo-gospodarczych i lokalnego przemysłu.

Z uwagi na płytkie położenie warstw wodonośnych i stosunkowo słabą izolację poziomu użytkowego, należy przestrzegać ochrony ilościowej i jakościowej zasobów wodnych. Szczególnej ochrony i rozstrzygnięć ochronnych wymaga ujęcie wody we wsi Krzywonoś. W strefie sanitarnej tego ujęcia istnieje bowiem zakładowa oczyszczalnia ścieków i punkty zrzutu ścieków.

Na terenie gminy niewielu jest korzystających z ujęć wody studniami kopanymi dla potrzeb bytowo-gospodarczych. Jednak dla zapobieżenia dalszemu zanieczyszczeniu wód (często ujmowanych dla potrzeb gospodarstw rolnych, inwentarza) niezbędna jest poprawa stanu sanitarnego wsi oraz ograniczenie przenikania do wód substancji biogennych (związki azotu i fosforu). Można to osiągnąć poprzez:

- budowę kanalizacji sanitarnej oraz likwidację nieszczelnych, starych osadników bezodpływowych,
- wyegzekwowanie stosowania płyt gnojowych zarówno w zakładach rolnych, jak i w indywidualnych gospodarstwach,
- objęcia kontrolą sposobu wykorzystania studni kopanych, dla zapobiegania wykorzystaniu ich na osadniki ściekowe czy składowiska odpadów gospodarczych,
- racjonalne stosowanie nawozów mineralnych i organicznych.

Na północno-zachodni skraj obszaru gminy sięga częściowo II i III poziom wodonośny ujęcia wód dla wodociągu m. Mławy. Poziomy te są w sposób wystarczający izolowane ponad 20 metrowej miąższości utworami spójnymi w postaci słabo i półprzepuszczalnych glin i bruków morenowych. Jednakże z uwagi na skalę wydobywania i

komunalny charakter ujęć, w granicach II poziomu wodonośnego należy wprowadzić zakaz lokalizowania dużych ferm hodowlanych, nowych zakładów związanych z produkcją lub przetwarzaniem szkodliwych środków chemicznych oraz cmentarzy i mogiłników.

2. Odprowadzanie ścieków bytowych (komunalnych)

Zwiększony pobór wody na potrzeby bytowe i gospodarcze związany ze zwodociągowaniem obszaru gminy, powoduje zagrożenie dla środowiska wynikające z braku systemów kanalizacyjnych.

W gospodarce ściekowej należy uwzględnić następujące zasady:

- realizację systemów przesyłowych odprowadzania ścieków lub budowę oczyszczalni ścieków w miejscowościach położonych na terenach bez izolacji warstwy wodonośnej;
- powstające oczyszczalnie powinny mieć punkt zlewny dla ścieków dowożonych,
- wszelkie produkowane na terenie gminy ścieki bytowe winny być oczyszczane w oczyszczalniach o odpowiednim stopniu redukcji zanieczyszczeń;
- na terenach pozbawionych izolacji użytkowych warstw wodonośnych nie dopuszcza się rozwiązań gospodarki ściekowej które zagrażałyby jakości wód,
- gromadzenie ścieków w zbiornikach bezodpływowych możliwe jest jedynie przy zastosowaniu atestowanych zbiorników szczelnych gwarantujących że ścieki nie będą przedostawać się do gruntu;
- szczególną uwagę należy poświęcić systemom odprowadzania ścieków na terenach nadrzecznych;
- należy opracować koncepcję programową techniczno-ekonomiczną rozwiązania gospodarki ściekowej dla całej gminy z uwzględnieniem etapowania realizacji.

Budowy oczyszczalni ścieków i sieci kanalizacji sanitarnej wymagają w pierwszym rzędzie największe wsie: Szydłowo, Szydłówek, Dębsk, Garlino, Krzywonoś. Mogą to być oczyszczalnie obejmujące swym zasięgiem więcej niż jedną miejscowość. Jako rozwiązanie alternatywne przewiduje się odprowadzenie ścieków ze wsi graniczących z Mławą do sieci kanalizacyjnej miasta Mławy. Uporządkowania bądź zmiany lokalizacji wymaga zakładowa oczyszczalnia ścieków w Krzywoności, znajdująca się w granicach strefy pośredniej ujęcia wód głębinowych dla wodociągu zbiorowego.

Planuje się iż uzupełnieniem sieciowego systemu odprowadzania ścieków bytowych będzie budowa przydomowych oczyszczalni ścieków na terenach o rozproszonej zabudowie, tam gdzie realizacja sieci jest technicznie trudna lub nieopłacalna.

Ścisłej kontroli powinny być poddawane zbiorniki gromadzenia ścieków, prawidłowość ich wykonania, zabezpieczenie przed przedostawaniem się nieczystości do gruntu.

3. Gospodarka odpadami komunalnymi i rolniczymi

W celu ochrony powierzchni ziemi należy przeprowadzać działania polegające na:

- wyznaczeniu punktów gromadzenia odpadów we wszystkich wsiach o zabudowie skoncentrowanej lub miejsc przeznaczonych do ustawienia zamykanych pojemników; z Ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach wynika obowiązek zapewnienia przez gminę budowy i utrzymania składowiska odpadów komunalnych; gmina Szydłowo nie przewiduje budowy własnego składowiska odpadów, korzystając ze składowiska odpadów komunalnych w Żuliku;
- objęciu specjalistyczną obsługą i nadzorem zapewniającym prawidłowe usuwanie nieczystości i odpadów ze wszystkich gospodarstw na terenie całej gminy, a tym samym zapobieganie powstawaniu „dzikich” wysypisk i niekontrolowanemu wylewaniu nieczystości z szamb;
- wykonaniu zarówno w zakładach rolnych, jak i gospodarstwach indywidualnych płyt gnojowych do składowania obornika, gromadzeniu nieczystości płynnych w szczelnych zbiornikach (gnojowica, gnojówka, ścieki bytowe), wykonaniu silosów do kiszonek,
- propagowaniu i wdrażaniu zasady segregacji odpadów, co umożliwi prowadzenie recyklingu przy ich unieszkodliwianiu, kompostowaniu odpadów organicznych na terenie gospodarstw.

4. Melioracje

Potrzeby melioracyjne gminy szacowane są na ok. 1 120 ha. Weryfikacji pod kątem zgodności z zasadami ochrony środowiska należy poddać obszary typowane do

przeprowadzenia zabiegów melioracyjnych. Przy tworzeniu programu prac melioracyjnych powinny być wzięte pod uwagę następujące uwarunkowania:

- dążenie do retencji naturalnych zbiorników wodnych oraz koryt rzecznych; na terenie gminy należy zatem objąć ochroną wszystkie oczka wodne;
- budowa zbiorników małej retencji wodnej, stawów, oczek wodnych,
- wykorzystanie istniejących warunków hydrologicznych, szaty roślinnej, tzw. retencja naturalna w formie retencji leśnej, glebowo-gruntowej, koryt i dolin rzecznych, naturalnych zbiorników wodnych;
- zakaz prowadzenia zabiegów melioracyjnych na terenach objętych lub przewidywanych do objęcia ochroną rezerwatową i w obrębie użytków ekologicznych,
- zaniechanie zabiegów melioracyjnych, które mogłyby powodować zmiany środowiskowe w Zieluńsko-Rzęgnowskim Obszarze Chronionego Krajobrazu,
- zaniechanie melioracji odwadniających w torfowiskowych układach dolinnych towarzyszących ciekom, w północnej części gminy,
- projektowanie nowych systemów melioracyjnych poprzedzać oceną oddziaływania na środowisko, która pozwoli na ustalenie aktualnego stanu środowiska, sprecyzowanie potrzeb i sposobów działania gwarantujących zahamowanie degradacji ekosystemów wodnych.

5. Zaopatrzenie w energię elektryczną

Potrzeba budowy nowych linii energetycznych średniego napięcia 15 kV wynikać będzie z „planu rozwoju w zakresie zaspakajania obecnego i przyszłego zapotrzebowania na energię elektryczną i paliwa gazowe”, który powinien być sporządzony dla obszaru gminy zgodnie z ustawą „Prawo energetyczne”. Plan ten uwzględniać powinien ustalenia wynikające z aktualnie obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego gminy oraz okresową analizę zapotrzebowania i wyrównania obciążeń. Prowadzenie sieci realizować należy istniejącymi korytarzami energetycznymi wyznaczonymi przez istniejące linie średniego napięcia.

Usprawnienia funkcjonalne istniejącego systemu energetycznego gminy uwzględniać powinny:

- modernizację sieci,

- realizację przyłączy kablowych,
- rozbudowę stacji transformatorowych 15/0,4 kV w celu skracania obwodów niskich napięć.

W bilansie energetycznym gminy należy uwzględnić energię pozyskiwaną ze źródeł odnawialnych - np. wiatru, wód powierzchniowych, wód geotermalnych, biogazu.

Planuje się na terenie gminy realizację elektrowni wiatrowych o mocy 1,5 do 3 MW lub farm wiatrowych na które składać się będzie kilka elektrowni wiatrowych, wraz z urządzeniami służącymi magazynowaniu i przekazywaniu energii do sieci ogólnokrajowej. Realizacja elektrowni wiatrowych możliwa będzie na terenach otwartych, gdzie występują odpowiednie warunki klimatyczne.

Realizację elektrowni wiatrowych wyklucza się w obszarach chronionych:

- Zieluńsko-Rzęgnowskim Obszarze Chronionego Krajobrazu (z wyjątkami podanymi w Rozporządzeniu Wojewody dot. O.Ch.K),
- ostojach ptaków,
- użytkach ekologicznych,
- korytarzach ekologicznych,
- 500m od granicy administracyjnej miasta Mławy,
- na terenach przeznaczonych na stały pobyt ludzi,
- oraz w miejscach gdzie ich lokalizacja miałaby wpływ na te obszary.

6. Zaopatrzenie w gaz

Kierunki działań w zakresie uzbrojenia terenu w sieć gazu ziemnego powinny koncentrować się na doprowadzeniu gazu do możliwie największej liczby odbiorców.

Program gazyfikacji gminy zakłada wyposażenie w sieć gazu ziemnego wszystkich największych zwartych wsi. Rachunek ekonomiczny przyniesie zapewne weryfikację tych zamierzeń. Barierą stają się wysokie koszty instalacji wewnętrznych i coraz wyższe ceny gazu. Dla wsi są to zasadnicze ograniczenia.

Rozbudowy wymaga sieć średniego ciśnienia realizowana na zasadach dwustronnego zasilania. Główne przewody gazowe prowadzone są wzdłuż drogi Mława- Dzierzgowo i Mława-Przasnysz spięte w pierścień odcinkiem Dębsk-Pawłowo.

7. Zaopatrzenie w ciepło

Wszystkie obiekty na terenie gminy zaopatrywane będą z kotłowni indywidualnych w których należy stosować systemy niskoemisyjne. W miarę rozbudowy sieci gazowej w kotłowniach prywatnych i kotłowniach w obiektach publicznych, węgiel i koks powinien być zastępowany gazem.

8. Telekomunikacja

Obsługa terenu w zakresie telekomunikacji prowadzona jest przez dwie firmy: Telekomunikacja Polska SA i Retel SA. Obie firmy realizować będą sieć światłowodową natomiast tam gdzie budowa tej sieci jest nieopłacalna zastąpi ją telefonia radiowa lub cyfrowa. Jako docelowy standard obsługi przyjmuje się telefon w każdym siedlisku.

W miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego jednostek osadniczych należy uwzględnić istniejącą infrastrukturę telekomunikacyjną podziemną i nadziemną, przewidzieć lokalizację sieci i urządzeń infrastruktury telekomunikacyjnej.

Uzupełnieniem sieci telefonicznej staje się telefonia komórkowa, na potrzeby której może wystąpić potrzeba budowy instalacji radiokomunikacyjnych, radionawigacyjnych, radiolokacyjnych. W przypadku gdy urządzenia te zaliczane są do przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu art.51 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo Ochrony Środowiska oraz Rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, sytuowanie ich na obszarach objętych formami ochrony przyrody oraz w miejscach dostępnych dla ludzi wynikać będzie z odrębnych przepisów prawnych.

8. Komunikacja

Podział funkcjonalny dróg na terenie gminy Szydłowo: układ nadrzędny:

- droga wojewódzka 544 Mława - Przasnysz
- droga wojewódzka 615 Ciechanów - Mława

układ podstawowy realizowany przez sieć dróg powiatowych i gminnych.

Wszystkie drogi wymagają modernizacji. Działania podejmowane dla polepszenia stanu technicznego tych dróg powinny zmierzać do:

- dostosowania parametrów technicznych dróg do zakładanej kategorii połączeń,
- skierowania funduszy na bieżące utrzymanie nawierzchni ciągów drogowych przede wszystkim tam, gdzie odbywa się komunikacja autobusowa i ciągów dróg stanowiących połączenie z siedzibą gminy i z siecią dróg krajowych,
- likwidacji niebezpiecznych miejsc.

Przy realizacji nowej zabudowy dążyć należy do wykorzystania istniejących włączeń do ruchu na drogach wojewódzkich (zjazdy publiczne lub indywidualne).

Sieć dróg gminnych wymaga dalszego inwestowania - utwardzania nawierzchni i stałych remontów.

Dla podniesienia atrakcyjności turystycznej gminy głównie na Zieluńsko- Rzęgnowskim Obszarze Chronionego Krajobrazu istnieje potrzeba wytyczania ścieżek rowerowych prowadzących do najbardziej atrakcyjnych przyrodniczo i krajobrazowo terenów. Trasy ścieżek powinny być prowadzone przy drogach o najmniejszym nasileniu ruchu, ścieżkami polnymi.

XI. OBSZARY OBJĘTE OBOWIĄZKIEM SPORZĄDZENIA PLANÓW MIEJSCOWYCH ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

Według stanu na rok 2009 gmina posiada pełne pokrycie obszaru miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego uchwalonymi uchwałą nr XXIV/115/2005 Rady Gminy w Szydłowie z 31 sierpnia 2005 r. W roku 2008 została dokonana zmiana planu i uchwalona uchwałą nr XXII/103/2008 z dnia 19 listopada 2008 r.

Wraz z przebiegającymi dynamicznie zmianami w gospodarce i związanymi z tym potrzebami terenowymi należy liczyć się z potrzebą systematycznej analizy aktualności planów miejscowych i doraźnych interwencji planistycznych na obszarach o najsilniejszych procesach inwestycyjnych, szczególnie w obszarze oddziaływania miasta Mławy. Częstotliwość tej analizy powinna być nie mniejsza niż raz w trakcie trwania kadencji Rady i może skutkować podjęciem działań związanych ze zmianą Studium lub planów miejscowych w części lub w całości.

Współdziałania z Mławą i opracowania planu zagospodarowania w zakresie infrastruktury turystycznej i programu funkcjonowania wymagają dwa szlaki turystyczne związane z obiektami zabytkowymi: linią obrony 1939 r. oraz Mławską Koleją Dojazdową.

XII. ZADANIA DLA REALIZACJI PONADLOKALNYCH CELÓW PUBLICZNYCH:

- budowa i przebudowa dróg wojewódzkich i powiatowych,
- wzrost lesistości obszaru,
- zagospodarowanie wraz z Mławą szlaków turystycznych związanych z obiektami zabytkowymi: linią obrony 1939 r. oraz Mławską Koleją Dojazdową.

Obecnie brak jest programów wynikających z polityki przestrzennego zagospodarowania kraju, które obejmowałoby gminę Szydłowo.

XIII. ZADANIA DLA REALIZACJI LOKALNYCH CELÓW PUBLICZNYCH:

- budowa oczyszczalni ścieków i sieci kanalizacji sanitarnej, w pierwszej kolejności w miejscowościach położonych na terenach pozbawionych izolacji użytkowej warstwy wodonośnej;
- modernizacja i rozbudowa sieci wodociągowej;
- budowa i przebudowa dróg gminnych;
- budowa ścieżek rowerowych, ze szczególnym uwzględnieniem ścieżki szlakiem umocnień obronnych z 1939r.
- realizacja odnawialnych źródeł energii - elektrownie wiatrowe, biogazownie;
- realizacja przedsięwzięć melioracyjnych;
- gazyfikacja gminy.